

HET GEITENBELANG

blijspel

van

Luc Kerkhofs

kerkhofs.luc@skynet.be

**ALMO
Jan Van Rijswijcklaan 282
2020 ANTWERPEN
Tel: 03/260.68.10**

HET GEITENBELANG

PERSONAGES:

(4D & 4H)

MENEER BONTMAKERS: 55, directeur

SUZY: 30, typiste

TORREKE: 40, klerk

VERONIQUE: 40, sollicitante

JURGEN: 30, sollicitant

STIEN STOLP: 50, boerin van een geitenboerderij

MEVR DE BOCK: 35, vertegenwoordigster van geitenvoerders

IVAN: 30, verloofde van Suzy

DECOR:

Bureel van weekblad "Het Geitenbelang" met centraal een groot bureau met een grote draaistoel voor de directeur. Op het bureau staat een telefoontoestel, een belletje, liggen een hoop paperassen, talrijke boeken en vlugschriften. Ergens aan de kant staat een klein bureau met een kleine draaistoel voor de typiste.

LINKS: een deur naar het bureel van Suzy. FOND: een deur die leidt naar de inkomhal en tevens naar het bureel van Torreke, met ernaast een kapstok. RECHTS: een deur naar kantine/toilet. Er is ook ergens een verticaal schuifraam voorzien.

Tegen een muurwand bevindt zich een kleine bibliotheek en ergens is er een grote ingemaakte kast met twee deuren voorzien.

Verdeeld in het bureel hangen posters van geiten, reclame voor geitenvoerders, de frontpagina van het weekblad, er staan enkele stoelen en boven de algemene ingang is er een alarm geïnstalleerd.

EERSTE BEDRIJF

(Maandag, voormiddag)

(We zitten in de vroege lente. Suzy zit aan het klein bureau en typt de tekst in op haar laptop terwijl directeur Bontmakers dicterend door het bureel kuiert)

DIR. BONTMAKERS: *(blijft met tussenpozen stilstaan)* ...en daarom is het **belangrijk...**, ter instandhouding van ons prachtige geitenras “de Vlaamse bonte geit” ..., niet mee te werken aan de wildkweek van deze wonderbaarlijke dieren.

SUZY: *(herhalend)* ...wonderbaarlijke dieren.

DIR. BONTMAKERS: *(vervolgt)* **Toen God de wereld schiep sprak hij: de CAPRA HIRCUS...**, alias “de geit” ..., is het mooiste wezen dat ik ooit geschapen heb.

SUZY: *(herhalend na het typen)* ...geschapen heb.

DIR. BONTMAKERS: *(bij het schuifraam)* **Wie zet dit raam elke morgen open?**

SUZY: **Torreke, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: *(sluit het raam)* **Dat moet voortaan dicht blijven! Stel dat er nog iemand van ons ziek wordt, we zijn nu al onderbemand!**

SUZY: **Okee, ik zal het melden aan Torreke.**

DIR. BONTMAKERS: *(ad laptop)* **Welke jaargang is dit, Suzy?**

SUZY: *(zoekt op haar laptop)* **Euh jaargang 19, editie 12, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: *(gebaartje ad laptop)* **Noteer verder, Suzy. (dicteert) Wat echter de melkproductie betreft... (de telefoon rinkelt) Allé, daar gaan we weer. (neemt op, door hoorn) Hallo, met Bontmakers. - - - Ja, hier zit ge op de redactie van “Het Geitenbelang”, meneer. - - - Hebt ge het laatste nummer van ons weekblad niet ontvangen? Kom, geef me uw naam en adres. - - - (noteert op een briefje) Lucien Janssen, Dorpsstraat 54, ... (plaatselijke gemeente vernoemen). Het nummer zal u onmiddellijk toegestuurd worden, meneer. (haakt in, laat het belletje op z'n bureau rinkelen)**

TORREKE: *(komt van zijn bureel, kauwgom kauwend, duidelijk homo en kleding in verhouding)* **Gij hebt mij geroepen, meneer Bontmakers?**

DIR. BONTMAKERS: *(geeft de notitie aan Torreke)* **Ja Torreke, hier weer een abonnee die ons laatste nummer niet heeft ontvangen. Vóór 12.00h op de post doen alstublieft.**

TORREKE: **Komt in orde, meneer Bontmakers. Ik zal het posten als ik langs de drukker ga.**

DIR. BONTMAKERS: **Wat hebt gij in uw mond, Torreke?**

TORREKE: **Tuttefrut meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **Wilt ge die eens gauw uit uw mond doen?**

TORREKE: **Ja meneer.** *(haalt kauwgom uit z'n mond en zoekt een plaatsje om die te deponeren, z'n eerste blik gaat naar het groot bureau waar hij die stiekem tegen de onderkant plakt)* **Wenst meneer nog iets?**

DIR. BONTMAKERS: **Nee.**

TORREKE: **Okee meneer.** *(terug af)*

DIR. BONTMAKERS: *(tot Suzy)* **We hebben maar 400 abonnees, maar ze reclameren erger als waren het er 4.000.**

SUZY: *(leest het laatste deel van de tekst)* ...**wat echter de melkproductie betreft...**

DIR. BONTMAKERS: *(vervolgt dicterend)* ...**kan de Vlaamse bonte geit niet alleen voor hobby,... maar ook in de professionele melkveehouderij gehouden worden.** *(de telefoon rinkelt weer)* **Het houdt niet meer op.** *(door hoorn)* **Hallo. - - - De drukkerij? Ik dicteer juist het laatste artikel. De kopij is binnen een uurtje bij u.** *(haakt in, dan tot Suzy)* **Wat had ik weer gezegd?**

SUZY: *(leest de laatste tekst)* ...**maar ook in professionele melkveehouderij gehouden worden.**

DIR. BONTMAKERS: *(vervolgt dicterend)* **Ze geeft tussen de 3 en 5 liter melk per dag en ze kunnen een jaarproductie halen van...**

TORREKE: *(komt binnen)* **Meneer, er is net een fax binnengekomen voor u.**

(Terwijl Bontmakers de fax in stilte leest gaat Torreke op z'n tenen naar het bureau waar hij z'n kauwgom neemt, in z'n mond propt en het bureel weer verlaat)

DIR. BONTMAKERS: *(ad fax)* **'t Is niet waar hé! Weer een grote zaak van reclame kwijt. De NV Veevoeders annuleert de samenwerking met ons. Vanaf nu zal ik me er eens persoonlijk mee gaan bezig houden. Maar ik kan hier toch niet alles alleen doen, hé Suzy. Gij maakt voor overmorgen nog een afspraak met mevrouw de Bock van NV Geitenvoeders, hier op mijn bureel? Maar gij ging voor een paar dagen naar de Ardennen zeker?**

SUZY: **Ja meneer, den Ivan komt mij seffens ophalen.**

DIR. BONTMAKERS: **Is uw vriend Ivan nog altijd zo jaloers?**

SUZY: **Ziekelijk jaloers, meneer. En het wordt nog erger met de dag. Nu durft de postbode ook al niet meer langskomen. En eergisteren heeft hij de onschuldige melkboer nog een koek op z'n oog gegeven toen die het**

leeggoed kwam ophalen. Ik mag nu zelfs niet meer alleen gaan winkelen. Overal volgt Ivan mij. Zelfs als ik naar 't toilet ga dan gaat Ivan eerst controleren of er niemand anders zit. Dus moet ge er niet van verschieten als die hier vroeg of laat nog eens komt binnenvallen.

TORREKE: *(komt binnen met een factuur, tot Bontmakers)* Meneer, dat factuur van 3.000 euro voor dat alarm mag dat betaald worden?

DIR. BONTMAKERS: Ja Torreke?

SUZY: *(valt uit de lucht)* Alarm...? Welk alarm...?

DIR. BONTMAKERS: *(wijst naar een plek boven de deur waar het alarm bevestigd is)* Daar..., dat hebben ze zaterdag geïnstalleerd.

TORREKE: Wenst meneer verder nog iets?

DIR. BONTMAKERS: Ja, als die vriend van Suzy hier seffens toekomt...,

TORREKE: Den Ivan...?

DIR. BONTMAKERS: Ja Ivan..., niet binnenlaten in mijn bureel hé! Laten wachten in de hal. En nu had ik graag een goeie straffe koffie, Torreke.

TORREKE: Komt in orde, meneer. *(af naar kantine)*

SUZY: Meneer, ik wil mij niet bemoeien met uw zaken, maar 3.000 euro voor een simpel alarm, is dat niet extreem veel?

DIR. BONTMAKERS: Suzy, dat alarm is geïnstalleerd omdat er vorige week hier in de buurt is ingebroken. En we kunnen beter voorkomen dan genezen. Stel dat die dieven hier alles meepakken...!

SUZY: Maar zo duur, meneer?

DIR. BONTMAKERS: Dat is geen gewoon alarm hé. Dit alarm is héél gevoelig en 't is het beste wat er momenteel op de markt is. Dat kan zelfs geluiden en geuren waarnemen.

TORREKE: *(komt van de kantine met een kop koffie)* Alstublieft. Wenst meneer verder nog iets?

DIR. BONTMAKERS: Nee.

TORREKE: Ik wil u ook nog zeggen dat de gootsteen in de kantine verstopt zit, en dat onze oude ontstopper zijn geest heeft gegeven. Hij trekt ergens valse lucht.

DIR. BONTMAKERS: Goed, ik zal straks wel een nieuwe meebrengen.

TORREKE: Dat komt in orde, meneer. *(af)*

DIR. BONTMAKERS: *(proeft van zijn kopje koffie)* Bah...! Slechte koffie. Het lijkt wel of hier niemand fatsoenlijke koffie kan maken.

- SUZY: **Ik zou het voor u willen doen, meneer, maar ik moet er aanstonds
vandoor. Die snipperdagen zullen mij deugd doen.**
- DIR. BONTMAKERS: **Goed voor u maar héél vervelend voor mij, Suzy. Twee dagen zal
ik het zonder typiste moeten stellen. En dan heel de dag alleen zijn met
Torreke. (imiteert de korte vrouwelijke stapjes en de stem van
Torreke) Wilt u een koffie, meneer? (zuchtend) Ik wil er niet aan denken.
Waar waren we ook alweer gebleven?**
- SUZY: *(leest de tekst)* ...een jaarproductie halen van...
- DIR. BONTMAKERS: *(vervolgt dicterend)* ...van 1.500 liter melk. Sommige geiten
geven zelfs meer dan 10.000 liter,... maar dat is heel uitzonderlijk. *(zet
zich aan z'n bureau)* Dat is alles. Zet de kopij maar op DVD en stuur
Torreke ermee naar de drukker. En dan kunt gij u gereed maken om te
vertrekken voor twee dagen Ardennen.
- SUZY: **Ik kijk er echt naar uit, meneer. Zo'n gastronomisch avondje zal wel een
schot in de roos zijn.**
- DIR. BONTMAKERS: **Och Suzy, ik zou er ook zo graag voor een paar dagen willen
uitvliegen, maar ik kan hier niet weg. Alles draait op mij af. Het bestuur,
de publiciteit, de klachten van de abonnees. Ik sta er helemaal alleen
voor. Is het dan te verwonderen dat de verkoop van ons weekblad niet
gaat zoals het zou moeten?**
- SUZY: **In landbouwkringen wordt ons blad toch met veel aandacht gelezen.**
- DIR. BONTMAKERS: **Ja, maar 't levert de winsten niet op die zouden mogen verlangd
worden na een 20-jarig bestaan. Mij heeft dat verwenste weekblad totaal
uitgeput. Ik moet hulp zoeken. Een poetsvrouw om te beginnen en een
hulpredacteur.**
- SUZY: **Die zult ge zeker vinden nu er een advertentie in de belangrijkste
gazetten staat.**
- DIR. BONTMAKERS: **Aanbod zal er genoeg zijn. Maar zal ik de juiste man kunnen
vinden voor de juiste plaats? Van poetsvrouw spreek ik niet, maar die
hulpredacteur? Ik zou een intelligent werkzaam en wetenschappelijk
ontwikkeld medewerker moeten hebben, en die lopen niet zo dik. *(voelt
aan z'n maag met pijnlijke grimas)***
- SUZY: **Wat scheelt er, meneer...?**
- DIR. BONTMAKERS: **Och, mijn maag ligt weer overhoop. Dat zal wel van die slechte
koffie zijn. Ik moet efkes naar... *(af naar toilet)***
- TORREKE: *(komt binnen met een klein digitaal fototoestel)* **Waar is Bontmakers?**
- SUZY: **Die is naar 't toilet. De koffie is hem niet bevallen.**
- TORREKE: **Ja, daar scheelt weer iets aan dat koffiemachien hé.**

- SUZY: Uw vakantie al vastliggen voor deze zomer, Torreke?
- TORREKE: Ja. Ik ga drie weken naar Schotland. Ik ga daar zelfs meedoen aan de Highland Games.
- SUZY: Gaat ge alleen?
- TORREKE: Natuurlijk. Ik zal ginder wel iets vinden dat mij aanstaat zeker. En gij? Gaat gij nu deze zomer trouwen?
- SUZY: Nee, ik ga nog wachten.
- TORREKE: Nog wachten? Ge zegt al twee jaar dat ge in de zomer gaat trouwen met Ivan.
- SUZY: Ik twijfel nog. Ik weet niet of Ivan wel de juiste man voor mij is om mee samen te leven. Stel dat die zo jaloers blijft tot aan z'n pensioen, dan zit ik met de gebakken peren, hé Torreke. *(ad digitaal fototoestel)* Wat hebt ge daar...?
- TORREKE: Oh, ik heb een kodak gewonnen met de tombola van de brandweer, maar hij marcheert niet.
- SUZY: Wat scheelt er aan?
- TORREKE: *(demonstreert)* Dat ding luistert gewoon niet naar mij. Dat blijft maar willekeurig foto's maken. En het straffe is..., het maakt enkel foto's van bewegende beelden. Hoe moet ik dat oplossen?
- SUZY: *(inspecteert het kleine digitale fototoestel)* Volgens mij is dat weer goedkope rommel uit China.
- TORREKE: Wat verlangt ge, 't was voor een goed doel. Ik gooi hem misschien best meteen in de vuilbak.
- SUZY: Nee. Ik zou zoveel mogelijk foto's maken tot het SD-kaartje vol is.
- TORREKE: Maar dat zijn meer dan 400 foto's.
- SUZY: Daar zit niks anders op. *(kijkt om zich heen)* Waar is er hier ergens veel beweging? Op uwen bureau...?
- TORREKE: Nee, op mijn bureau is geen beweging. Misschien hier op het bureau?
- SUZY: Dat zal meneer Bontmakers nooit toestaan.
- TORREKE: Wil ik dat ding installeren op het toilet?
- SUZY: Nee, dat mag niet. De wet op de privacy, iemand dient klacht in en gij hangt binnen de kortste keren.
- TORREKE: Waar dan? Ik kan dat prulleding toch niet de hele tijd in mijn handen houden tot er 400 foto's gemaakt zijn?
- SUZY: Installeer het dan maar in MIJN bureel.

- TORREKE: **Jamaar, daar is ook geen beweging als gij seffens in congé vertrekt.**
- SUZY: **Nee, maar ge kunt mijn wandklok toch vóór uwe kodak zetten en dan maakt die om de minuut een foto, elke keer als de grote wijzer van de klok vooruit springt.**
- TORREKE: **Merci Suzy, gij zijt een schat.** *(we zien plots een lichtflits, dan ad fototoestel)* **Hebt ge dat gezien...? Dat eigenzinnig ding begint weer z'n eigen goesting te doen hé.** *(pompt zich boos op)* **Maar niet met mij hé...!** *(opent het schuifraam, wil het fototoestel met een aanloop door het raam naar buiten gooien)*
- SUZY: *(houdt hem tegen)* **Niet doen, Torreke! Ge zoudt beneden op de stoep mensen kunnen kwetsen. Kom, ga nu zoals afgesproken, die kodak op mijn bureel installeren.**
- TORREKE: **Dat ze voortaan in China zelf met hun rommel spelen. Daar krijg ik 't nog van aan mijn tikker hé...!** *(gaat zijn digitaal fototoestel op het bureel van Suzy plaatsen)*
- (Suzy pakt een map van het klein bureau, maar ontdekt dat er kauwgom aan vast plakt)*
- SUZY: *(als Torreke van Suzy's bureel komt)* **Ge moet oppassen met uwen tuttefruit, hé Torreke!**
- TORREKE: **Komt in orde, Suzy.** *(we horen op de achtergrond het doorchassen van de wc)* **Bontmakers heeft zijn rug uitgeschud!**
- DIR. BONTMAKERS: *(komt van toilet en voelt aan z'n buik)* **Hoogdringend moet ik op vakantie gaan.** *(als z'n blik op het open raam valt)* **En wie heeft dat raam terug opengezet...? (leunt met z'n hand op het kozijn)**
- TORREKE: **Ik..., omdat...**
- DIR. BONTMAKERS: *(onderbreekt)* **Dicht....!**
- TORREKE: **Jamaar meneer...**
- DIR. BONTMAKERS: *(onderbreekt luider)* **Dicht...!** *(Torreke sluit het raam met een brutale smak waardoor Bontmakers er met z'n hand tussen zit, dan pijnkreet)* **Aaaaauwh...!**
- (Torreke maakt zich snel uit de voeten)*
- DIR. BONTMAKERS: *(wrijft over z'n bezerde hand)* **Dat zet ik hem nog betaald...!**
- SUZY: **Hier, de teksten staan al op DVD voor de drukker, meneer.**
- (Luid rumoer op de achtergrond. Eensklaps stoot Ivan binnen, gevolgd door Torreke. Ivan is een brutale kerel, een duidelijk randgeval, onverzorgde hippie, is flink getatoeëerd en draagt aan*

z'n bovenlijf enkel een onderhemd. Bontmakers deinst veiligheidshalve achteruit richting Suzy)

TORREKE: *(tot Bontmakers)* **Sorry meneer, ik kon hem niet kon tegenhouden.**

IVAN: **Wel wel wel...!** *(tot Suzy)* **Hoe komt 't dat gij niet op UW bureau zit?**

SUZY: **Omdat ik hier tekst moet noteren tiens.**

IVAN: **Ik vind dat die Bontmaker wel héél dicht bij u staat.** *(richting Bontmakers)* **Niet waar, Bontmaker...? Moet ik daar iets méér achter zoeken misschien? Ik zal hier eens wat meer controle komen doen.** *(tot Torreke)* **Hé smalle, hebt gij hier al gesmos gezien tussen mijn lief en den directeur?**

TORREKE: **Poeh...!** *(met geheven hoofd hautain af)*

IVAN: **Ik zal nog eens onverwachts langskomen, dan heb ik vroeg of laat prijs!**

DIR. BONTMAKERS: **Hebt gij daar wel de tijd voor?**

IVAN: **Natuurlijk, ik ben dopper.**

DIR. BONTMAKERS: **Gij..., parasiet van de maatschappij...!**

IVAN: *(dreigend met de hand aan z'n oor)* **Wat hoor ik daar...? Zeg dat nog eens..., hier in mijn oor...! Dan zult ge den echte Ivan wel eens leren kennen...!** *(toont een vuist)* **Als ik u hiermee trakteer dan kunt ge naar den Aldi gaan voor een vers smoeleke...!** *(kuiert door het bureel)* **Worden hier ook moppen verteld?**

SUZY: *(ironisch)* **Ja, van 's morgens tot 's avonds.**

IVAN: *(tot Bontmakers)* **Kent ge die mop al van die neger die niet kon plassen? Nee...? Hij stond er met zijne voet op, haha...!** *(schaterlacht luid om z'n eigen flauwe grap en klopt Bontmakers vervelend op de rug)* **Een goei hé...!** *(Bontmakers zucht geërgerd)*

SUZY: *(trekt haar jas aan)* **Kom Ivan, we gaan door. Tot overmorgen, meneer Bontmakers.**

DIR. BONTMAKERS: **Tot ziens, Suzy. En amuseer u in de Ardennen.**

IVAN: **Tot ziens, Bontmaker... (spottend) ...en maak het niet te bont hé. Wacht, ik ken er nog eentje. Weet ge waarom ne neger niet op zijne rug door het zeekanaal van Willebroek kan zwemmen? Omdat de brug meestal naar beneden is, haha!** *(slaat Bontmakers weer vervelend en schaterlachend op de rug, Bontmakers zucht geërgerd)*

BONTMAKERS: *(gaat in de tegenaanval)* **Ik zou maar oppassen met uw Suzy als daar bij u in de buurt veel negers wonen, haha...!** *(imiteert Ivan)*

IVAN: *(kan er niet om lachen)* **Kom Suzy, we zijn hier weg.**

(Suzy trekt haar jas aan, Bontmakers wil haar helpen)

IVAN: *(tikt hem op de vingers)* **Handen thuis gij..., als ge niet gere een koek op uw oog wilt hebben...!**

(Suzy gaat er met Ivan vandoor. Bontmakers zet zich aan z'n bureau, wrijft over z'n zere hand)

TORREKE: *(komt binnen met een visitekaartje)* **Meneer, daar is iemand voor de advertentie.**

DIR. BONTMAKERS: *(leest visitekaartje)* **Jurgen De Klopper. Laat hem maar binnen, Torreke.**

TORREKE: *(leidt Jurgen binnen)* **Langs hier, meneer.**

(Jurgen is gekleed in maatpak, heel verzorgd en tamelijk schuchter, hij draagt een map)

DIR. BONTMAKERS: *(geeft hem een map)* **Torreke, ge moogt dit al naar de drukker brengen.**

TORREKE: **Okee meneer, ik ben er al mee weg.**

DIR. BONTMAKERS: **Wees voorzichtig met uwe fiets.**

TORREKE: **Altijd meneer. (af met de map)**

DIR. BONTMAKERS: *(schudt Jurgen voorzichtig de hand)* **Ik ben directeur Bontmakers, aangenaam. (de draaistoel van Bontmakers maakt een piepend geluid)**

JURGEN: **Uw stoel piept, meneer Bontmakers.**

DIR. BONTMAKERS: **Komt gij naar hier om mij te vertellen dat mijn stoel piept?**

JURGEN: **Nee, ik heb gelezen dat u een hulpredacteur zoekt.**

DIR. BONTMAKERS: **Inderdaad.**

JURGEN: **Wel, ik ben zo vrij mij aan te bieden.**

DIR. BONTMAKERS: **Alvorens we verder onderhandelen, zou ik u willen vragen, kent ge iets van geiten?**

JURGEN: **Ja meneer, ik heb gestudeerd in de Stedelijke Landbouwschool.**

DIR. BONTMAKERS: **Ach zo...!**

JURGEN: **En daarna heb ik een stage gedaan in de school voor "Kaas en Melkproducten".**

DIR. BONTMAKERS: **Ah.**

JURGEN: *(vervolgt)* En dan heb ik lessen gevolgd aan de landbouwschool in Utrecht, specialisatie “Veehouderij en Bedrijfskunde”.

DIR. BONTMAKERS: En hebt ge diploma's?

JURGEN: Ja meneer..., *(toont een hele reeks diploma's)* ...allemaal met grote onderscheiding.

DIR. BONTMAKERS: *(inspecteert die)* Men zou zeggen dat gij een geleerde zijt. *(met gebaartje)* Ga zitten. Hebt ge al aan tijdschriften of vakbladen meegewerkt?

JURGEN: Nee meneer.

DIR. BONTMAKERS: Nu, dat hoeft ook niet. Dat komt van zelf wel in orde. Uw medewerking zal me van groot nut zijn. Kent ge ons weekblad “Het Geitenbelang”?

JURGEN: Van naam wel, natuurlijk. Ik heb een paar nummers ingekeken alvorens mij hier aan te bieden.

DIR. BONTMAKERS: En wat is uw mening erover?

JURGEN: Wel, het blad is interessant, maar... *(houdt zich duidelijk in)* ...héél interessant.

DIR. BONTMAKERS: Aan uw toon te oordelen zou ik durven stellen dat het blad u niet helemaal voldoening geeft?

JURGEN: Toch wel, meneer.

DIR. BONTMAKERS: Kom, ge durft niet bekennen dat ge een en ander wilt afkeuren. Spreek gerust. Ik ben zo dom niet dat ik me daarom zou kwaad maken. Zeg maar ronduit uw mening.

JURGEN: Als u tegen eerlijke kritiek kunt, dat verandert de hele zaak. Uw blad is niet wetenschappelijk genoeg.

DIR. BONTMAKERS: Wablief...? Niet wetenschappelijk genoeg...?

JURGEN: Zekere kwesties worden niet met de nodige autoriteit behandeld.

DIR. BONTMAKERS: Gij moogt dat vinden, maar mijn lezers...

JURGEN: *(onderbreekt)* Uw lezers nemen er genoeg mee, ik weet het. Maar u vraagt mijn mening en die krijgt u, op de man af. Ik vind ook dat er veel onnauwkeurigheden instaan.

DIR. BONTMAKERS: Onnauwkeurigheden...? Zoals...?

JURGEN: Ja, uw statistiek over de geitenvoeders bijvoorbeeld, die is helemaal onjuist.

DIR. BONTMAKERS: Onjuist...? Mijn statistiek...?

JURGEN: **Ja meneer. Er is een groot verschil met de officiële cijfers die ik via internet heb kunnen bemachtigen.**

DIR. BONTMAKERS: **Het verschil is nagenoeg nihil, meneer.**

JURGEN: **Maar dat is nog niet alles. Om het hoesten bij de geiten te genezen bijvoorbeeld, duidt u een behandeling aan die thans door niemand meer wordt gevolgd. Ik denk dat we hier spreken over een retour van 30 jaar.**

DIR. BONTMAKERS: *(al iets luider)* **De behandeling die ik voorschrijf levert uitstekende resultaten op.**

JURGEN: **Dat is niet mogelijk, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **Wat zegt ge nu...?**

JURGEN: **U vraagt me naar mijn opinie..., ik duid u verschillende fouten aan die gemakkelijk kunnen verholpen worden.**

DIR. BONTMAKERS: *(begint zich kwaad te maken)* **Dank u.**

JURGEN: **Er zullen aan het blad wijzigingen moeten aangebracht worden.**

DIR. BONTMAKERS: **Wijzigingen...?**

JURGEN: **U moet het over een andere boeg gooien, meneer Bontmakers.**

DIR. BONTMAKERS: **Andere boeg...?**

JURGEN: **Noodzakelijkerwijze.**

DIR. BONTMAKERS: *(boos)* **Wilt gij dan beweren dat ik niks ken van mijn vak?**

JURGEN: **Ik...?**

DIR. BONTMAKERS: **Wie u bezig hoort zou 't toch geloven. *(elke keer als Bontmakers zich beweegt maakt zijn draaistoel een piepend geluid)***

JURGEN: **Het lijkt wel of uw draaistoel een grote onderhoudsbeurt moet krijgen!**

DIR. BONTMAKERS: *(driftig)* **Genoeg nu....! Gij zijt al een halfuur bezig met mij de les te lezen. Bekijk uzelf eens. Gij denkt dat ge een genie zijt omdat ge een paar diploma's op zak hebt. Als ik gewild had, meneer, dan had ik evenveel diploma's kunnen behalen. Een school voor kaas en melkproducten..., laat me niet lachen. Hebt gij journalistieke kennis?**

JURGEN: **Maar...**

DIR. BONTMAKERS: **Zwijg...! Ge hebt al genoeg gebluft, vriend. Dat gaat niet op bij mij. Ge hebt al veel te lang geprofitteerd van mijn drukke tijd. Doe wat ge wilt, maar bol het hier af met uw hele reeks diploma's en uw hele rampetamp...! *(gooit de map met diploma's voor de neus van Jurgen)***

JURGEN: **Zoals u verkiest, meneer.** *(wil er vandoor gaan)* 't Is maar...

DIR. BONTMAKERS: **Wat...?**

JURGEN: *(bijna smekend)* **Ik heb ècht een job nodig. Ik heb zelfs niks te eten voor vandaag. Mijn gepensioneerde ouders zitten nu thuis te huilen. Het gaat ons niet voor de wind, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **Welnu, luister..., ik heb medelijden met u. Ik heb ook een poetsvrouw nodig. Wilt gij soms die betrekking?**

JURGEN: **Ja meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **Maar begrijp me goed, geen enkel woord, geen enkele opmerking, noch kritiek over mijn weekblad, of anders buiten...!**

JURGEN: **Ja meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **Ge kunt nu beginnen.**

JURGEN: **Nu al...?**

DIR. BONTMAKERS: **Ja, onmiddellijk. Er hangt een schort in de ingemaakte kast en het poetsgerief staat in de kantine. Ik ga hiernaast in de bistro een goeie koffie drinken. Ik hoop dat gij goeie koffie kunt maken?**

JURGEN: **Als de beste, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **Kunt gij ook mijn stoel herstellen...?**

JURGEN: **Dat is andere koek.**

DIR. BONTMAKERS: **Allé vooruit dan, ga nu maar aan 't werk.** *(gaat er vandoor)*

(Jurgen haalt een schort uit de ingemaakte kast en dan af naar de kantine. Ondertussen wordt er op de deur geklopt. Als men geen antwoord geeft komt Veronique voorzichtig binnen. Ze draagt een plastic tas gevuld met kleren)

VERONIQUE: **Vol-lek...! Hallo...? Niemand thuis...?** *(neust wat rond in de kamer en bekijkt de vlugschriften op het bureau van Bontmakers)*

(Als Jurgen, gekleed in schort, uit de kantine komt met een emmer water en een dweil voelt de nieuwsgierige Veronique zich betrap)

JURGEN: **Goeiedag madam.**

VERONIQUE: **Ook goeiedag. Bent u de directeur van "Het Geitenbelang"?**

JURGEN: **Nee, die is er niet. Maar hij komt aanstonds terug.**

VERONIQUE: **Dan zal ik maar een ogenblik wachten.** *(zet zich op een stoel)*

(Ondertussen begint Jurgen de vloer te dweilen, maar door z'n geklungel kan men merken dat hij dat nog nooit gedaan heeft)

VERONIQUE: **Zo te zien doet gij dat ook niet dikwijls, de vloer dweilen?**

JURGEN: **Nee, ik ben dit werk niet gewoon.**

VERONIQUE: **Dat kan ik merken.**

JURGEN: **Ik ben niet opgeleid voor poetsvrouw.**

VERONIQUE: **Ah.**

JURGEN: **Ik heb gestudeerd.**

VERONIQUE: **Studeren...? Och het dient allemaal tot niks. Studies zijn niet bepaald noodzakelijk om in het leven te slagen, maar wel het zelfvertrouwen, doorzettingsvermogen en de wil om te slagen.**

JURGEN: **Zijt gij daar zeker van?**

VERONIQUE: **En of ik daar zeker van ben. Iemand die er wil komen, die komt er. Steek dat goed in uw bolleke. *(presenteert zich)* Heb ik studies gedaan? Toen ik 15 jaar oud was, werkte ik in een kippenlacherij, veel overuren. Op m'n 17de werkte ik in een pralinefabriek, twee posten na elkaar. Op m'n 19de speculeerde ik met mijn spaarcenten. De eerste maand heb ik duizenden euro's gewonnen.**

JURGEN: **En de tweede?**

VERONIQUE: **Toen was ik alles weer kwijt. Daarna ben ik ijsverkoopster geweest, dan verkocht ik hotdog. Ik had een eigen kraam en stond ermee op de vroegmarkt. Ik heb gewerkt in een bloemenwinkel, bij een bakker en bij een houtimporteur. Kortom, na al mijn stielen kende ik nog niks. En toen heb ik avondschool gevolgd en ben ik maar journalist geworden.**

JURGEN: **En gaat het?**

VERONIQUE: **Nee, ik zit al een half jaar zonder werk. Maar ik geef de moed niet op.**

JURGEN: **Gij hebt wel wilskracht, moet ik zeggen.**

VERONIQUE: **Veerkracht, bedoelt ge. In afwachting van betere tijden zal ik me maar tevreden stellen met het baantje van poetsvrouw.**

JURGEN: **Wablief...? MIJN betrekking...?**

VERONIQUE: **Welja, gij gaat toch weg hier?**

JURGEN: **Nee, integendeel, ik ben hier pas begonnen.**

VERONIQUE: **Dan is de betrekking van poetsvrouw niet meer vacant?**

JURGEN: **Nee.**

VERONIQUE: **Oei, dat is tegenslag voor mij.**

JURGEN: **Alleen de betrekking van hulpredacteur is nog onbezet.**

VERONIQUE: **Ach ja, daar heb ik niet aan gedacht. Dat zou wel iets voor mij zijn misschien.**

JURGEN: **Maar ge komt hier aan om poetsvrouw te worden en nu gaat ge u aanbieden als hulpredacteur.**

VERONIQUE: **Dat is toch heel natuurlijk.**

JURGEN: **Zijt gij dan op de hoogte over het doen en laten van “geiten”?**

VERONIQUE: **Ik...? Ik heb nog nooit een geit van dichtbij gezien.**

JURGEN: **En ge gaat naar die betrekking vragen?**

VERONIQUE: **Natuurlijk. Zo'n kans doet zich niet alle dagen voor. En ik zou wel dom zijn om dit te laten ontglippen.**

JURGEN: **Maar als de directeur u vraagt naar diploma's of referenties?**

VERONIQUE: **Dat is mijn zaak.**

JURGEN: **Die directeur hier is geen gemakkelijke. Hij is zelfvoldaan en héél gevoelig voor kritiek. De minste opmerking over zijn weekblad kan hij niet verdragen. *(als Veronique opveert)* Gaat gij al weg?**

VERONIQUE: **Neenee. Waar kan ik mij hier ergens omkleden?**

JURGEN: **Omkleden...?**

VERONIQUE: **Ja. Ik ken dat soort directeurs. Ge moet die tonen wat ge in huis hebt. En dat zit in mijn plastic tas. Kan ik mij hier ergens snel omkleden? Ja toch hé. *(wil er reeds aan beginnen)***

JURGEN: *(houdt haar tegen)* **Nee, hier niet alstublieft...! *(opent voorzichtig de deur van Suzy's bureel)* Hier zit niemand. Ge kunt u misschien hier gaan omkleden.**

VERONIQUE: *(bij de deur)* **Als ge te zien krijgt wat ge wilt zien, dat mist nooit zijn doel. Ik ben in een omzien terug. *(af naar bureel van Suzy)***

JURGEN: *(gooit z'n dweil te brutaal in de emmer waardoor het water tot in z'n gezicht spat, dan hoofdschuddend)* **Arme snul, dat ik ben. Zie mij hier staan, daar moest ik zolang voor naar school gaan.**

(Jurgen blaast het stof van het meubilair, maar net op dat moment komt Bontmakers binnen met een gootsteen-ontstopper en hij krijgt de stofwolk over zich heen)

DIR. BONTMAKERS: *(hoestend)* **Ge kunt nog niet eens fatsoenlijk afstoffen!**

JURGEN: **Sorry meneer, ...** (*wil het kostuum van Bontmakers reinigen met z'n dweil*)

DIR. BONTMAKERS: (*duwt hem weg*) **'t Is al goed. Torreke is al terug van de drukker, gij kunt iets gaan nuttigen in de kantine, als ge wilt.**

JURGEN: **Zoals u verkiest, meneer Bontmakers.** (*af naar kantine*)

DIR. BONTMAKERS: (*steekt de gootsteen-ontstopper in de ingemaakte kast en kruipt achter z'n bureau*) **Dan zullen we nog maar eens aan 't werk gaan.** (*weer maakt de draaistoel een piepend geluid*) **En dat vervelend gepiep...!** (*wil het zelf repareren, maar als dat niet lukt laat hij het belletje op z'n bureau rinkelen*)

(*Aanstands stoot Torreke binnen. Hij kauwt kauwgom en is duidelijk met de fiets weg geweest, te merken aan z'n broekspelden en extravagante kleding, waaronder een Schotse pet met wit sjaaltje*)

TORREKE: **Heeft meneer gebeld?**

DIR. BONTMAKERS: **Ja. Mijn bureaustoel piept, elke keer als hij draait.**

TORREKE: **Misschien is het gewicht van meneer niet in verhouding tot de lichte kwaliteit van de draaistoel?**

DIR. BONTMAKERS: **Wilt gij zeggen dat ik op dieet moet?**

TORREKE: **Nee, helemaal niet, meneer. Maar uw stoel is te licht.**

DIR. BONTMAKERS: **Te licht...? Dat is een bureaustoel van 2.000 euro, de beste die er bestaat.**

TORREKE: **Okee, dan zullen we er eens naar kijken.** (*bestudeert de draaistoel ernstig terwijl hij met z'n kauwgom ballonnetjes blaast en die ook laat ontploffen*)

DIR. BONTMAKERS: (*de kauwgom werkt op z'n zenuwen*) **En doe die tuttefrut uit uwe mond!**

TORREKE: **Okee meneer.** (*weet niet direct een plaats voor zijn kauwgom, plakt die dan weer stiekem tegen onderkant bureau*)

DIR. BONTMAKERS: **Wat scheelt er aan mijn bureaustoel, denkt ge?**

TORREKE: **Wil meneer eens plaatsnemen in zijn stoel alstublieft?**

(*Als Bontmakers zich in z'n draaistoel zet begint Torreke die uit te testen met een overvloed aan draaibewegingen. Bontmakers wil er hoe dan ook terug uit, maar hij krijgt van Torreke de kans niet, die blijft maar draaien*)

DIR. BONTMAKERS: (*luider en luider*) **Stop...! Stop...! Stop...!** (*als hij uit de stoel komt heeft hij onmiddellijk draaistoornissen*)

TORREKE: **Gaat het, meneer directeur?**

DIR. BONTMAKERS: **Doe iets aan dat gepiep! Ik word er gek van!**

TORREKE: **Okee meneer, dan ga ik de grove middelen bovenhalen! (af)**

(Ondertussen komt Jurgen van de kantine)

JURGEN: **Meneer, zou het kunnen dat er iets hapert aan uw machien?**

DIR. BONTMAKERS: **Welk machien...?**

JURGEN: **Uw koffiemachien?**

DIR. BONTMAKERS: **Natuurlijk zou dat kunnen.**

JURGEN: **Wat moet ik eraan doen?**

DIR. BONTMAKERS: **Ik zal Torreke direct naar de kantine sturen.**

JURGEN: **Okee, meneer. (weer af naar kantine)**

(Torreke komt binnen met een oliespuitje en keukenrol)

TORREKE: **Het zal nu rap geklonken zijn, meneer. Als ik hier op duw dan komt daar de olie uit. (demonstreert maar spuit toevallig wat olie op het kostuum van Bontmakers) Oh sorry, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: *(boos)* **Kunt ge niet uitkijken, Torreke, dat is mijn beste kostuum hé...!**

TORREKE: *(reinigt kostuum met keukenrol)* **Kan meneer nu efkes aan de kant gaan staan alstublieft, want dat ding spuit harder dan ik dacht?**

(Torreke spuit op de scharnieren van de draaistoel. Bontmakers volgt van dichtbij. Hier maakt Veronique gebruik van om stiekem vanuit Suzy's bureel naar de uitgang te sluipen. We kunnen merken dat ze nu een minirok draagt en een topje met diepe décolleté)

DIR. BONTMAKERS: *(als het piepend geluid van de draaistoel verholpen is)* **Dat ziet er goed uit, Torreke. Als klerk kunt gij uw plan wel trekken.**

TORREKE: **Als alleenstaande moet dat wel, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **Ge moogt straks ook het koffiemachien eens nakijken want daar scheelt ook iets aan, naar 't schijnt.**

TORREKE: **Okee, meneer directeur. (deponeert het oliespuitje tussen de boeken op het klein bureau, haalt stiekem de kauwgom van het groot bureau en stopt die in z'n mond, dan af)**

DIR. BONTMAKERS: *(zet zich in z'n stoel, maakt nog enkele draaibewegingen, lijkt tevreden en wil terug aan het werk gaan, neemt pen en papier)*
Waar waren we gebleven...? (noteert) Jaargang 19, editie 13...

TORREKE: *(komt binnen)* **Meneer directeur, er meldt zich iemand voor u.**

DIR. BONTMAKERS: **Okee, laat maar binnen.**

(Torreke leidt Veronique naar binnen. Ze stapt met passionele stijl door het bureel. Bontmakers maakt een gegeneerd hoestje)

DIR. BONTMAKERS: **Voor wat is 't, madam?**

VERONIQUE: **Wel, ik ben een trouwe lezer van uw weekblad.**

DIR. BONTMAKERS: **Is 't voor reclame...? Of ontvangt u ons blad niet regelmatig?**

VERONIQUE: **Integendeel.**

DIR. BONTMAKERS: **Hoezo...?**

VERONIQUE: **Ik kom u gelukwensen.**

DIR. BONTMAKERS: **Gelukwensen...?**

VERONIQUE: **Ik kom u zeggen dat uw blad uitstekend is opgesteld.**

DIR. BONTMAKERS: *(gevlaid)* **Ga toch zitten, madam. (als Veronique op een gewone stoel plaatsneemt) Neenee, geen stoel..., (presenteert haar de iets kleinere draaistoel van het andere bureau) ...neem deze maar.**

VERONIQUE: *(zet zich)* **Uw blad is bewonderenswaardig, meneer euh...**

DIR. BONTMAKERS: *(schudt haar voorzichtig de hand)* **...Bontmakers, directeur van "Het Geitenbelang".**

VERONIQUE: *(vervolgt)* **Echt, ik vind het prachtig.**

DIR. BONTMAKERS: **Dat is misschien wel wat veel gezegd, maar...**

VERONIQUE: *(onderbreekt)* **Nee meneer, in zijn genre is uw blad een meesterwerk.**

DIR. BONTMAKERS: **Nu overdrijft ge toch.**

VERONIQUE: **Ikke...? Overdrijven...? In 't geheel niet, meneer. Bladen over dieren zijn er genoeg, maar van al die bladen is er geen enkel met de kwaliteiten van "Het Geitenbelang".**

DIR. BONTMAKERS: **Madam...**

VERONIQUE: *(vervolgt en klopt op tafel)* **Geen enkel, meneer, geen enkel! Uw blad is een toonbeeld van helderheid en inzicht, van de eerste regel tot de laatste.**

DIR. BONTMAKERS: **Kunt ge geloven dat ge mij verlegen maakt!**

VERONIQUE: **Gij zijt veel te bescheiden. Ik heb altijd bij mezelf gezegd dat de man die dat blad opstelt, een specialist van grote verdienste moet zijn.**

DIR. BONTMAKERS: **Och madam... (weet met z'n ijdelheid geen blijf)**

VERONIQUE: *(vervolgt)* **...Een begaafd schrijver.**

DIR. BONTMAKERS: **Och madam...**

VERONIQUE: *(vervolgt)* **...Een verstandig mens.**

DIR. BONTMAKERS: **Och madam...**

VERONIQUE: **En daarom heb ik me eraan gehouden om met u kennis te maken.**

DIR. BONTMAKERS: **Dat is veel lof, maar het doet me echt genoeg. Er zijn zoveel mensen die niks kennen en er een geheim genoeg in vinden iemands werk af te breken en te bekritisieren, dat het me plezier doet de gelukwensen te mogen ontvangen van iemand die nu eens ècht op de hoogte is over de gang van zaken.**

VERONIQUE: **Dat begrijp ik. (veert recht) Een weekblad als het uwe moet toch een grote oplage hebben?**

DIR. BONTMAKERS: **Natuurlijk.**

VERONIQUE: **Hoeveel? 500.000 ongeveer...?**

DIR. BONTMAKERS: **Wät..., 500.000...? (aarzelend) Ja, wat zal ik zeggen...**

VERONIQUE: **Laat ge niet drukken op 500.000 exemplaren?**

DIR. BONTMAKERS: **Wel euh..., om het u eerlijk te zeggen..., nee...!**

VERONIQUE: **Dat zou ik toch nooit gedacht hebben.**

DIR. BONTMAKERS: **Wel, "Het Geitenbelang" is een vrij technisch blad dat zich tot een klein publiek richt.**

VERONIQUE: *(zet zich nu met haar achterwerk op het bureau waardoor er meer dan een blote knie tevoorschijn komt. Bontmakers voelt zich wat onwennig als hij het blote been fixeert)* **Zo opgesteld zou uw blad door iedereen moeten gelezen worden.**

DIR. BONTMAKERS: **Dat geef ik toe. Maar men moet de lezers nemen zoals ze zijn. Wat de mensen graag willen lezen zijn thrillers, criminele verhalen, schandalen, seks, enzovoort. Maar ik kan in een weekblad voor geitenliefhebbers toch moeilijk een rubriek schrijven over moord, doodslag en overspel!**

VERONIQUE: *(legt nu ook haar andere been op tafel)* **Natuurlijk. Maar zonder u bezig te houden met gebeurtenissen die met geiten niks te maken**

hebben, zoudt ge u misschien kunnen richten tot..., tot..., het is maar een gedacht dat ik heb. *(buigt zich even voorover)* Dat is toch toegelaten?

DIR. BONTMAKERS: **Natuurlijk, ga verder.** *(droogt reeds z'n bezweet gelaat als hij in haar diepe decolleté loert)* De beste ideeën liggen verscholen in een klein streepje..., *(herpakt zich)* ...euh, ik bedoel, in een klein hoekje...!

VERONIQUE: **Ge zoudt misschien de grote massa kunnen bezighouden met iets anders, en uw middelen tot verspreiding uitbouwen. Er is van uw blad een zaak te maken die fortuinen opbrengt.**

DIR. BONTMAKERS: **Denkt ge dat?**

VERONIQUE: *(schuift dichter naar Bontmakers)* **Jazeker. Een paar ophefmakende nummers en ge verdient geld als slijk. Dat is mijn gedacht.**

DIR. BONTMAKERS: *(leunt overtuigd achterover in z'n draaistoel)* **Ge hebt misschien gelijk.**

VERONIQUE: **Nu ziet ge 't.** *(veert recht van de tafel)* **Volg de raad die ik u geef, meneer Bontmakers. Pak de zaak flink aan, met uw vernuft, met uw werkkraft ben ik gegarandeerd zeker op een goed resultaat. Het was me zeer aangenaam met u kennis te maken.** *(drukt hem de hand en wil het bureel verlaten)*

DIR. BONTMAKERS: *(roept haar terug)* **Madam...? Madam...?**

VERONIQUE: *(gespeeld)* **Kan ik u nog van dienst zijn?**

DIR. BONTMAKERS: **Ik zie dat ge op de hoogte zijt van de zaak.**

VERONIQUE: **Ja, dat durf ik wel zeggen.**

DIR. BONTMAKERS: **Madam, euh...**

VERONIQUE: **Wel...?**

DIR. BONTMAKERS: **Ik ben zeer getroffen door alles wat ge me daarnet hebt gezegd. Ik heb u een voorstel te doen...!**

VERONIQUE: **Een voorstel?**

DIR. BONTMAKERS: **Neem mij niet kwalijk, maar...**

VERONIQUE: **Laat horen, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **Ik wou zeggen..., zoudt ge er in toestemmen deel uit te willen maken van de redactie van "Het Geitenbelang"?**

VERONIQUE: **Ik moet opmerken, meneer, dat ik niet gekomen ben om u een betrekking te vragen.**

DIR. BONTMAKERS: **Jaja..., neenee..., maar als er nu toch een betrekking vacant was..., ik durf u de plaats van hulptredactrice niet aanbieden.**

VERONIQUE: **Die van poetsvrouw misschien?**

DIR. BONTMAKERS: *(met geforceerd lachje)* **Ge zwanst wel zeker, haha? Dat geeft me hoop... Wilt ge..., ik durf het u haast niet vragen.**

VERONIQUE: **Geneer u niet, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **Wilt ge het weekblad met mij besturen?**

VERONIQUE: **Maar...**

DIR. BONTMAKERS: *(vervolgt)* **Ge moogt mijn hoofdredactrice worden. Zeg "ja". Ge bewijst er mij een grote dienst mee.**

VERONIQUE: **Ik weet niet of ik..., het overvalt mij een beetje.**

DIR. BONTMAKERS: **Hoeveel wilt ge verdienen? 3.000 euro per maand...?**

VERONIQUE: *(gebaartje van verrassing)* **3.000 euro...?**

DIR. BONTMAKERS: *(die de beweging van Veronique voor een gebaar van verontwaardiging neemt)* **4.000 euro...?**

VERONIQUE: **Maar...**

DIR. BONTMAKERS: **Okee, we maken er 6.000 euro van. Maar meer dan dat kan ik u niet betalen. Kom, zeg me dat het voor u okee is.**

VERONIQUE: **Welnu, ja om u een plezier te doen.**

DIR. BONTMAKERS: **Dank u. Eindelijk heb ik de juiste persoon gevonden die ik nodig heb. Het werd hoogtijd. Ik moet het voor u niet verborgen houden dat ik helemaal overwerkt ben, uitgeblust ben, kapot ben...!**

VERONIQUE: **Wel, neem dan een tijdje rust.**

DIR. BONTMAKERS: **Uitstekend idee. Ik heb een appartement in Knokke. Als ik daar eens voor een paar dagen naartoe ging. Zoudt gij u dan willen bezighouden met de redactie van ons volgend nummer?**

VERONIQUE: **Maar natuurlijk.**

DIR. BONTMAKERS: **Neem dan plaats op mijn stoel en ga uw gang.**

VERONIQUE: **Dat was ik juist van plan. *(zet zich in grote draaistoel)***

DIR. BONTMAKERS: *(laat het belletje rinkelen en roept)* **Torreke...? Jurgen...?**

(Torreke en Jurgen komen binnen)

DIR. BONTMAKERS: *(uit de hoogte)* Te beginnen vanaf vandaag zult ge madam euh...
(tot Veronique) Hoe heet ge eigenlijk?

VERONIQUE: **Veronique Denul.**

DIR. BONTMAKERS: *(vervolgt)* ...madam Veronique erkennen als hoofdredactrice van
"Het Geitenbelang".

TORREKE: *(ad minirok van Veronique)* Is haar provocerende outfit wel
verantwoord op onze werkvloer, meneer?

DIR. BONTMAKERS: **Torreke, waar bemoeit gij u mee! Gij draagt soms toch ook van die
extravagante kleren.**

VERONIQUE: *(tot Torreke)* Heeft meneer opmerkingen over mijn uiterlijk?

DIR. BONTMAKERS: **Neenee, Torreke is hier de klerk. Hij staat onderaan de ladder en
heeft helemaal geen misplaatste opmerkingen te maken over het
bestuur. *(ad Jurgen)* En dat is Jurgen, onze nieuwe aanwinst als
poetsvrouw.**

JURGEN: *(verbetert)* **Poetsman. *(schudt haar de hand)* Dag madam Veronique,
aangenaam. *(richting Bontmakers)* En ik vind ook dat Torreke voor een
deel gelijk heeft qua opmerking over de klederdracht op de werkvloer.
Als madam zich bukt dan...**

VERONIQUE: *(onderbreekt)* **Madam zal zich niet bukken..., *(tikt Jurgen met één
vinger op de borst)* ...de poetsman zal zich bukken om te poetsen.**

DIR. BONTMAKERS: *(tot Jurgen)* **Wat gaan we nu krijgen? Hebt ge weer iets af te
keuren? *(verwittigend)* Ge weet wat ik u gezegd heb hé!**

JURGEN: **Maar...**

DIR. BONTMAKERS: *(tot Veronique, ad Jurgen)* **Als deze kerel zich soms wil
bemoeien met dingen die hem niet aangaan, smijt hem dan maar gerust
buiten...! *(tot Jurgen)* Begrepen...?**

JURGEN: *(nederig)* **Ja meneer.**

DIR. BONTMAKERS: *(tot Veronique)* **Tot later dan, mijn waarde hoofdredactrice. Ik
vertrouw op u.**

VERONIQUE: **Ga maar gerust in verlof, waarde collega. Ik sta voor alles in. Alles zal
hier op wieltjes lopen tijdens uw afwezigheid. Ge kunt op uw beide oren
slapen.**

DIR. BONTMAKERS: **Dank u. *(gaat er vandoor met z'n diplomatenkoffertje, dan bij
de deur tot Jurgen)* En zorg dat ik geen klachten hoor hé!**

JURGEN: **Daar mag u op rekenen, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **En begin nu maar te poetsen. *(af)***

VERONIQUE: *(legt beide voeten op het bureau, tot Torreke en Jurgen)* **Verder nog iets, heren?**

JURGEN: *(fixeert haar benen)* **Ik euh...** *(helemaal van z'n melk)* **Ik euh..., ik ga beginnen.** *(begint te dweilen terwijl hij naar de benen van Veronique loert en dweilt daardoor onvrijwillig over de schoenen van Torreke)*

TORREKE: **Jamaar, toch niet op mijn schoon schoenen zeker. Kijk hier nu..., die zijn gemaakt van Braziliaans krokodillenleder. Morgen slagen die wit uit en dan denken de mensen dat ik badsloefkes draag.** *(ad Jurgen)*
Veronique, zeg daar eens iets tegen hé...!

VERONIQUE: *(verbetert)* **Het is vanaf nu MADAM Veronique...! Iedereen goed verstaan? Kom heren, er is werk aan de winkel, go go go...!**

(Jurgen af naar de kantine. Torreke wil het bureel ook verlaten. Bij de deur reinigt hij z'n schoenen aan z'n broekspijpen, fronst de wenkbrauwen als Veronique een weekblad neemt, achterover leunt en haar voeten verder uit elkaar legt. Dat is teveel van het goede voor Torreke, hij houdt een hand voor z'n ogen, wil af maar botst met z'n kop tegen de deur, dan af)

VERONIQUE: *(maakt een tevreden draaibeweging met haar bureaustoel en steekt haar beide armen als een overwinnaar in de hoogte)* **Jipiééé...!**

TWEEDE BEDRIJF

(Woensdag, morgen)

(Torreke slaapt in de draaistoel van Bontmakers met z'n hoofd op het bureau. Er hangt een ballonnetje kauwgom uit z'n mond. Suzy komt binnen en trekt haar jas uit)

SUZY: **Torreke...? (luider) Torreke...? (laat een dik boek van een halve meter hoog op het bureau vallen) Torreke...? (rinkelt met het belletje)**

TORREKE: *(schiets wakker, neemt de telefoon op)* **Hallo...?**

SUZY: **Goeiemorgen Torreke.**

TORREKE: **Ah Suzy, ge zijt al terug van de Ardennen?**

SUZY: **Ja.**

TORREKE: **Is 't goed geweest?**

SUZY: **Ja.**

TORREKE: **Voor herhaling vatbaar?**

SUZY: **Ja. Maar niet meer met die onnozele Ivan.**

TORREKE: **Waarom niet?**

SUZY: **Hij heeft daar de eerste avond ruzie gemaakt met andere klanten en heel de boel bijeen geklopt. Dat gaat ons veel geld kosten als die een klacht gaan indienen. En dan zwijg ik nog van de schade in het hotel.**

TORREKE: **Ik denk dat ge best die Ivan met z'n klikken en klakken buiten smijt.**

SUZY: **Ik durf niet. God weet wat hij aanricht als ik dat doe.**

TORREKE: **Ge zult toch moeten doorbijten.**

SUZY: **Torreke, kunt gij alstublieft die tuttefrut uit uwe mond doen? Seffens hangt hier alles weer vol.**

TORREKE: **Om u een plezier te doen. (dropt de kauwgom weer tegen onderkant bureau)**

SUZY: **En hoe gaat het met u? Gij ziet zo bleek?**

TORREKE: **Het rommelt in mijn buik. Ik heb het koffiemachien gesmeerd en ik heb de eerste tas gedronken, en die is mij helemaal niet bevallen, moet ik zeggen.**

SUZY: **Ge hebt dat koffiemachien toch niet gesmeerd met...**

- TORREKE: *(vervolgt)* ...met mijn oliespuitje, inderdaad. En dat had ik beter niet gedaan.
- SUZY: **Is meneer Bontmakers er nog niet?**
- TORREKE: **Nee, daar is hier een hele verandering gebeurd sinds gij vertrokken zijt.**
- SUZY: **Zo? En wat dan?**
- TORREKE: **Ten eerste: we hebben een nieuwe poetsvrouw. Eigenlijk is 't een poetsman. Hij heet Jurgen, werkt als een paard en is nog vrijgezel. Er is ook een nieuwe hoofdredactrice, madam Veronique, een kranige madam, werkzaam, een die zich uit de slag kan trekken. Ik vind haar een hit van een vrouw.**
- SUZY: **Daar wens ik haar veel geluk mee.**
- TORREKE: **In geitenkwesties is zij thuis zoals niemand. Dat is tenminste mijn gedacht. Suzy, hoeveel tijd heeft meneer Bontmakers nodig om het blad op te stellen?**
- SUZY: **Ongeveer 5 dagen.**
- TORREKE: **En dan heeft hij z'n handen vol hé. En dan moet hij nog boeken raadplegen, niet waar? Welnu, raad eens hoeveel tijd madam Veronique nodig heeft om 't blad van deze week op te stellen? Een halve dag!**
- SUZY: **Ge zwanst wel zeker!**
- TORREKE: **Nee, en vergeet niet dat het haar eerste keer is. Zij is gaan zitten aan deze bureau zó...! *(zit neer)* Zij heeft een pen genomen en is beginnen schrijven, zonder ophouden. *(doet alsof hij schrijft)***
- SUZY: **En waar zit meneer Bontmakers?**
- TORREKE: **Die is voor enkele dagen naar z'n appartement in Knokke.**
- SUZY: **Dus al het werk komt nu terecht op de schouders van die Veronique?**
- TORREKE: **Maar dat is geen probleem. De kopij voor de volgende editie is al gereed. *(voelt aan z'n buik)* Krampen hé. Mijn buik zit vol lucht. Ik zou eens een goeie...**
- SUZY: *(verwittigend)* **Niet waar ik bij ben, hé meneer...!**
- TORREKE: **Wat moet ik dan doen?**
- SUZY: **Ga dan maar op UW bureau zitten. *(af naar haar bureel)***
- (Torreke wil van z'n buikpijn af door een stevige wind te laten, hij licht z'n achterste uit de stoel om een poging te doen, maar dan komt Veronique plots binnen, ze trekt haar jas uit. Torreke beheerst zich en veert aanstonds recht)*

VERONIQUE: *(cynisch)* Goed zo, Torreke. Geneer u vooral niet omdat ge op mijn plaats zit. Gaat gij mijn job overnemen, of wàt...?

TORREKE: Sorry madam. Ik ga direct aan 't werk.

VERONIQUE: Wel, doe dat dan. *(af naar toilet)*

(Torreke wil weer een wind laten, maar beheerst zich als Suzy eensklaps uit haar bureel komt en het digitaal fototoestel aan Torreke geeft)

SUZY: *(ad fototoestel)* Hebt ge 't al nagekeken?

TORREKE: Nee, dat was ik helemaal vergeten. Merci Suzy. Ik zal eens gaan kijken wat er allemaal op staat.

SUZY: Mijn klok hé.

TORREKE: Ja, uw klok. *(af met fototoestel)*

VERONIQUE: *(komt van toilet)* Gij moet Suzy zijn?

SUZY: Inderdaad.

VERONIQUE: Ik ben Veronique. *(schudt handje)* MADAM Veronique voor de werknemers. Ik hoop dat wij goed kunnen samenwerken.

SUZY: Dat hoop ik ook,... madam Veronique.

VERONIQUE: Ik heb aanstonds een vergadering met mevrouw De Bock van NV Geitenvoeders. Een potentiële klant voor ons om reclame te maken in "Het Geitenbelang". *(geeft haar een map)* Ik heb hier de teksten al gereed voor onze volgende editie. *(geeft andere map)* En dit zijn enkele foto's van bestaande geitenrassen. Ge moogt de tekst eens nakijken op eventuele fouten, dan kunnen die vandaag nog naar de drukker.

SUZY: *(overloopt de tekst al even)* Oei..., ik zie hier al direct een fout staan.

VERONIQUE: Oh ja?

SUZY: Een bok moet niet één dag, maar minstens drie weken bij een geit lopen om zeker te zijn van een "dekking". *(overloopt verder)* En een geit draagt géén 9 maanden maar 5 maanden min 5 dagen.

VERONIQUE: Oeps, schoonheidsfoutjes.

SUZY: *(vervolgt)* ...En het klopt niet dat een geit moet geschoren worden?

VERONIQUE: Worden die niet geschoren?

SUZY: Nee, madam, dat zijn schapen.

VERONIQUE: Is dat niet hetzelfde? Wat is het verschil?

SUZY: **Het zijn beiden hoefachtigen, maar ze verschillen als een koe en een paard.**

VERONIQUE: **Ja, ik moet er nog stilaan inkomen hé. “Geiten” is wel een speciale materie, vind ik. *(heeft problemen met een schoentje)* Het lijkt of ik hier soms aan de vloer plak. *(bekijkt de onderkant van haar schoen en ontdekt)* Tuttefrut...! Dat is niet moeilijk dat mijn schoen plakt. *(peutert de kauwgom van haar schoen)* Gisteren ontdekte ik zelfs tuttefrut aan de onderkant van mijn bureau. Ge gaat me toch niet vertellen dat meneer Bontmakers...**

SUZY: *(onderbreekt)* **Nee, dat is van Torreke. Die heeft de gewoonte om 's morgens bij hem thuis een tablet tuttefrut in z'n mond te steken en die 's avonds ook weer terug mee naar huis te nemen.**

VERONIQUE: **Zijt gij getrouwd, Suzy?**

SUZY: **Nee madam. Ik wou deze zomer de grote stap zetten, maar mijn vriend lijkt niet meer dezelfde als een jaar geleden. Om niet te zeggen dat hij soms doordraait. Zijt gij getrouwd?**

VERONIQUE: **Nee, ik ben de juiste nog niet tegengekomen.**

SUZY: **En hebt ge een speciale voorkeur?**

VERONIQUE: **Neenee, ik wil een lieve man, struis, uitstraling van een leeuw, moet tegen een stootje kunnen, moet goed behaard zijn, kortom een man met pit...**

SUZY: **Mijn Ivan is flink behaard en daar zit pit in, soms zelfs nog iets meer! Ge moogt hem hebben, als ge wilt.**

VERONIQUE: **Kunnen we nu over 't werk praten?**

SUZY: **Okee. Ik zal uw teksten verder gaan nakijken op mijn bureel. *(af naar haar bureel met de twee mappen)***

(Veronique zet zich aan haar bureau. Ze wil een boek van haar bureau nemen, maar daar plakt kauwgom aan, laat een ontstemde zucht)

TORREKE: *(komt binnen)* **Madam De Bock, vertegenwoordigster van de NV Geitenvoeders is er voor u, madam.**

VERONIQUE: **Laat maar binnen.**

TORREKE: *(tot Mevr De Bock)* **Kom maar door, madam. *(laat haar binnen)***

MEVR DE BOCK: *(tot Veronique)* **Ik dacht hier meneer Bontmakers te ontmoeten?**

VERONIQUE: **Nee, die is er niet. Ik ben op dit moment de leidinggevende hoofdredactrice.**

MEVR DE BOCK: **Dan zal ik de zaken met u moeten regelen?**

VERONIQUE: **Als dat zou kunnen.**

MEVR DE BOCK: **Het zal wel moeten als meneer Bontmakers er niet is. Ik vind het spijtig. Ik heb met hem altijd goed kunnen onderhandelen. Hij is een charmante en lieve man, die bij mij zeker in de gunst staat.**

VERONIQUE: **Misschien word ik dat ook wel. Kom, zet u.**

MEVR DE BOCK: *(reinigt het zitvlak van de stoel en zet zich)* **We zullen maar meteen met de deur in huis vallen. Ons bedrijf, de NV Geitenvoeders, wil reclame maken in uw weekblad.**

VERONIQUE: **Dat kan ja.**

MEVR DE BOCK: **Ik wil de prijs per pagina van u weten als wij deze week met u een contract voor 5 jaar afsluiten. Maar dan wil ik dat wij als geste van u voor deze belangrijke deal gratis reclame krijgen van één pagina vanaf nu tot Nieuwjaar.**

VERONIQUE: **Daar moeten wij eerst eens over nadenken, vrees ik.**

MEVR DE BOCK: **Geen probleem. Ik kom op het einde van de week terug en dan wil ik van u een duidelijk antwoord.**

VERONIQUE: **Wenst mevrouw een kopje koffie?**

MEVR DE BOCK: **Ja, een hele straffe graag.**

(Veronique laat het belletje rinkelen)

MEVR DE BOCK: *(haalt een gratis staal van geitenvoeder tevoorschijn)* **Dit is een staal van ons nieuwe product. Opzienbarend, mag ik wel zeggen. Hier gaan wij hoge toppen mee scheren.**

VERONIQUE: **Mag het pakje open?**

MEVR DE BOCK: **Natuurlijk. De geur zal je tegemoetkomen als een frisse lente. De geiten zullen er zot van staan.**

VERONIQUE: *(ruikt eraan)* **Dat ruikt inderdaad uitstekend. Een mens zou er nog honger van krijgen.**

TORREKE: *(komt binnen)* **Heeft madam mij geroepen?**

VERONIQUE: **Twee straffe koffie's graag. En met "straf" bedoel ik ook "straf".**

TORREKE: **Komt in orde, madam. Ik zal u een koffie serveren zoals ge nog nooit hebt gedronken.**

(Veronique doet, na een geforceerd hoestje, teken naar Torreke dat hij de kauwgom uit z'n mond moet halen, maar Torreke begrijpt haar niet en gaat kauwend naar de kantine)

MEVR DE BOCK: **Gaat meneer Bontmakers uitbreiden omdat hij nieuwe mensen heeft aangeworven?**

VERONIQUE: **Dat zou best kunnen, mevrouw De Bock. U weet net zo goed als ik dat er heel veel weekbladen gelezen worden.**

MEVR DE BOCK: *(bekijkt het weekblad dat vóór haar ligt)* **“Het Geitenbelang” heeft toch iets wat een ander blad niet heeft, vind ik.**

VERONIQUE: **En vanaf nu zal het nog mooier worden. We besteden daar héél veel aandacht aan, mevrouw.**

MEVR DE BOCK: *(ad blad)* **Bekijk die kleuren van de frontpagina eens, dat is magnifiek..., wel dat nodigt een mens uit om het blad direct beginnen te lezen... *(wil het blad openslaan maar de pagina's plakken aan elkaar met kauwgom)* ...als de bladen niet aan elkaar plakken!**

VERONIQUE: **Dat is een foutje van de drukker..., bij de eerste exemplaren is dat niet abnormaal.**

MEVR DE BOCK: **Is dat geen Tuttefrut...?**

VERONIQUE: **Nee, de drukker heeft teveel inkt gebruikt.**

(Torreke komt binnen met een plateau waarop twee kopjes koffie staan. Alvorens hij die presenteert blaast hij z'n kauwgom nog eens tot een ballonnetje)

TORREKE: **En hier is de straffe koffie voor de dames. *(bij het presenteren morst hij op de kleren van Mevr De Bock)* Oh sorry, madam!**

(Mevr De Bock veert onmiddellijk recht en reinigt haar kleedje ter hoogte van haar buste)

MEVR. DE BOCK: **Oei, dat zijn vlekken...!**

(Als Torreke de koffievlekken wil dippen met z'n zakdoek slaat Mevr De Bock hem op z'n handen)

VERONIQUE: **Inwrijven met glycerine en afsponzen met verdunde ammonia..., maar dat hebben wij hier helaas niet.**

MEVR DE BOCK: **Kan ik even naar toilet?**

TORREKE: *(wijst naar deur kantine)* **Daar..., maar niet teveel water pakken want de afloop zit verstopt.**

(Mevr De Bock af naar toilet)

VERONIQUE: *(tot Torreke)* **Ge maakt 't blauw, hé ventje!**

TORREKE: **Blauw...? Ik dacht dat mijne koffie “zwart” was.**

VERONIQUE: *(boos)* **En doe nu alstublieft die tuttefrut uit uw mond! Alles wat ge hier vastpakt hangt al vol met dat spul...!**

TORREKE: **Okee, ik zal...**

VERONIQUE: *(onderbreekt)* **Nee NU...! *(dreigend)* Ik tel tot drie, en als die vuiligheid niet uit uw mond verdwenen is dan zal IK hem er eens uithalen..., met uw tanden en al...!**

TORREKE: **Oei...!**

(Maar plots lijkt Torreke zijn kauwgom kwijt te zijn. Hij beseft niet dat die vanuit z'n mond op de lege stoel van Mevr De Bock is gevallen)

VERONIQUE: **Ja, waar is die nu...? Morgen hangt die weer aan de onderkant van mijn schoen.**

TORREKE: *(om zich heen kijkend op de grond)* **Ik denk dat hij pootjes gekregen heeft, madam, want ik vind hem niet.**

MEVR DE BOCK: *(komt weer op)* **Ja, zo'n ongelukjes kunnen gebeuren in de beste families hé. *(zet zich weer op haar stoel)***

VERONIQUE: **De koffie zal ondertussen ook al wel koud zijn, vrees ik.**

(Beide dames willen drinken maar de koffie blijkt zo straf te zijn dat hij niet meer vloeibaar is)

VERONIQUE: *(houdt haar kopje ondersteboven, er loopt niks uit)* **Wat is hier de bedoeling van, Torreke...?**

TORREKE: **U wou toch héél straffe koffie, madam?**

MEVR DE BOCK: **Ik zal dan nu maar eens doorgaan. *(wil rechtekomen maar dan merkt Torreke dat zijn kauwgom aan haar achterwerk plakt. Hij laat dat ook met gebaartjes weten aan Veronique. Onder volgende dialoog wil hij die eraf halen, maar hij krijgt de kans niet als Mevr De Bock zich naar de deur begeeft. Torreke volgt haar op korte afstand)***

MEVR DE BOCK: *(tot Veronique)* **U laat mij iets weten als de offerte van onze reclamecampagne klaar is?**

VERONIQUE: **Dat zullen wij zeker doen, mevrouw De Bock.**

MEVR DE BOCK: *(cynisch)* **Alleszins bedankt voor de straffe koffie.**

VERONIQUE: **Dat wil ik goedmaken. Mag ik u een lekkere koffie aanbieden in de bistro hiernaast, mevrouw?**

MEVR DE BOCK: **Een goed voorstel. U mag mij trakteren.**

VERONIQUE: **Dat doen wij met veel plezier. Goede klanten leggen wij in de watten.**

(Ondertussen eet Torreke van het staal geitenvoeder op het bureau)

VERONIQUE: *(reeds bij de deur, trekt haar jas aan)* **Daar zou ik niet van eten, Torreke!**

TORREKE: **Waarom niet?**

VERONIQUE: **Dat is een staal van een nieuw geitenvoeder.** *(streng)* **En u spreek ik later nog wel...!** *(af met Mevr De Bock)*

TORREKE: *(mekkert als een geit richting deur)* **Mèèèèè....!** *(zingt stil)* **En onzen bok is dood, hij had maar ene poot...**

(Torreke krijgt duidelijk buikkrampen, zet zich in houding om een stevige wind te laten, maar krijgt daarvoor de kans niet want Suzy komt plots met twee mappen van haar bureel, die ze op het klein bureau legt, dan begint ze lippenstift op haar lippen te schilderen)

TORREKE: *(in lichte paniek)* **Wilt ge nu eens iets weten...? Nu heb ik wat gezien! Ge gaat zo'n ogen trekken...!**

SUZY: **Wat hebt ge gezien?**

TORREKE: **Wacht, ik zal 't eens gaan halen op mijn bureau.** *(af)*

JURGEN: *(komt van kantine)* **Allé, de kantine is ook weer proper.**

SUZY: **Ja, iemand moet 't doen hé.**

JURGEN: *(liefjes)* **Waarom nog lippenstift smeren? Gij zijt toch al mooi genoeg, Suzy.**

SUZY: **Ik voel me gevleid.**

JURGEN: **Hebt ge nog werk voor mij?**

SUZY: **Ja, ge moogt de broodjes voor deze middag al gaan afhalen, hiernaast in de bistro.**

JURGEN: *(trekt z'n schort uit)* **Dat zal ik voor u met veel plezier doen.**

SUZY: **Gij lijkt me een raar exemplaar. Ik heb nog nooit een poetsman gezien die constant een stropdas draagt.**

JURGEN: **Dat is uit gewoonte.**

SUZY: **Ik heb gehoord dat ge nog vrijgezel zijt...?**

JURGEN: **Ja, maar als ik nog lang in die blauwe ogen van u blijf kijken, komt daar verandering in.**

SUZY: **Ik ben al bezet, Jurgen.**

- JURGEN: **Dat heb ik vernomen, ja. Maar ik heb ook gehoord dat ge niet meer tevreden zijt met uw vriend.**
- SUZY: **Dat is een ander verhaal. Kom, ga nu de broodjes maar halen.**
- JURGEN: **Okee. Ik ben zo terug. (af)**
- TORREKE: *(komt binnengestormd met een map, kauwt kauwgom)* **Ge gaat verschieten hé...!**
- SUZY: **Waarover gaat het, Torreke?**
- TORREKE: **Over mijn kodak, en wat erop staat...! Véél meer dan de grote wijzer van een klok. Hier kijk, deze foto's heb ik uitgeprint...! (haalt enkele uitgeprinte foto's van een naakte Veronique uit de map en toont die) Madam Veronique in haar blootje..., in alle standen...! Ik ben er niet goed van...!**
- SUZY: **Ik had nu echt de indruk dat gij niet voor de vrouwen waart.**
- TORREKE: **Dat klopt.**
- SUZY: **Waarom print ge die foto's dan uit?**
- TORREKE: **Om ze aan u te laten zien, tiens. Bekijk deze eens, er staat zelfs een leeuw op haar achterwerk getatoeëerd.**
- SUZY: *(bij zichzelf terwijl ze de foto's bekijkt)* **Madam Veronique heeft inderdaad een zwak voor leeuwen.**
- TORREKE: **Het was beter dat ze een zwak voor geiten had.**
- SUZY: **Ja, want daar kent ze helemaal niks van, heb ik gemerkt. Ze kent niet eens het verschil tussen een geit en een schaap. (geeft Torreke de twee mappen) Hier zijn de teksten en de foto's voor onze nieuwe editie. Die moogt ge alvast naar de drukker brengen.**
- TORREKE: *(ad naaktfoto's)* **En wat moet ik hiermee doen...?**
- SUZY: **Ervoor zorgen dat NIEMAND die te zien krijgt. Misschien kunt ge die best meteen door de papierversnipperaar draaien.**
- TORREKE: **Nog een geluk dat madam Veronique het is die erop staat, stel dat het madam De Bock was... (gebaartje van dik achterwerk) ...daar is mijn kodakje te klein voor, vrees ik.**
- SUZY: **Ik vraag me af wat die Veronique op mijn bureel doet...? En waarom moet die haar eigen daar helemaal omkleden...?**
- TORREKE: **Zou die iets hebben met euh..., met die Jurgen...? Ze zijn hier wel op dezelfde dag begonnen hé!**
- SUZY: **Nee? Want dan zou die Jurgen ook op de foto staan.**

(Suzy krijgt een oproep op haar gsm, maar ze annuleert als ze de afzender bekijkt)

TORREKE: **Waarom neemt gij niet op?**

SUZY: **'t Is den Ivan..., de derde keer al vandaag.**

JURGEN: *(komt binnen met de broodjes)* **De broodjes lagen al gereed.**

SUZY: *(fluistert verwittigend tot Torreke)* **De foto's...!**

TORREKE: **Heu...?**

SUZY: *(stil)* **Stop die foto's weg...!**

(Torreke stopt de foto's snel weg, maar toevallig in de map die naar de drukker zal gaan)

JURGEN: **Voor iedereen een broodje ham kaas, neem ik aan?**

SUZY: **Bedankt Jurgen.**

JURGEN: **Madam Veronique zat er ook te vergaderen met een andere vrouw. En die had zo'n koffievlek op haar kleed.**

TORREKE: **Ze mogen stikken in hun koffie.**

SUZY: *(berispent)* **Torreke...! (tot Jurgen) Kunt gij nu mijn bureel eens gaan poetsen?**

JURGEN: **Dat heb ik gisteren nog maar pas gedaan, Suzy.**

SUZY: **Ja, maar ge hebt het meubilair niet afgestoft.**

JURGEN: **Komt in orde. (legt de zak broodjes op het klein bureau)**

SUZY: **Torreke, uw tuttefrut...!**

TORREKE: **Sorry Suzy. (plakt z'n kauwgom weer aan onderkant van het groot bureau)**

(Jurgen en Suzy af naar haar bureel. Torreke krijgt weer hevige buikkrampen, spreidt z'n benen om een stevige wind te laten, maar dan komt Veronique plots binnen, Torreke kan zich nog net beheersen)

VERONIQUE: **Scheelt er iets, Torreke...?**

TORREKE: **Nee madam.**

VERONIQUE: **Waarom staat gij dan in een houding alsof ge uzelf naar de maan gaat schieten?**

TORREKE: **Ik wou net naar de drukker vertrekken met onze volgende editie.** *(bij de deur)* **Houdt gij van leeuwen, madam?**

VERONIQUE: **Oh enorm. Hoe weet gij dat...?**

TORREKE: **'t Was maar een gok.**

(Terwijl Veronique haar jas uittrekt haalt Torreke z'n kauwgom van het bureau, stopt die snel in z'n mond en dan af met de twee mappen voor de drukker. Veronique zet zich aan haar bureau)

TORREKE: *(komt terug binnen)* **Madam, volk in de winkel. Stien Stolp, iemand die al jaren abonnee is van ons weekblad. Ze wil met u praten.**

VERONIQUE: **Laat maar binnen.**

TORREKE: *(naar achter de deur)* **Kom maar binnen, madam.** *(leidt Stien Stolp binnen)*

(Stien Stolp is een onverzorgde boerin, ouderwets gekleed, draagt vuile laarzen, is vrij brutaal in omgang en verspreidt een geur die rechtstreeks uit haar geitenstal komt)

TORREKE: *(snuift in de lucht)* **Zijt gij ergens ingelopen, madam?**

STIEN STOLP: **Waarom...?**

TORREKE: *(met gebaartje)* **Omdat ge hier een heel kar stalmest binnenbrengt!**

STIEN STOLP: *(bekijkt de onderkant van haar laarzen die nog vol stalmest hangen)* **Hebt ge geen mat?**

TORREKE: **Nee..., (opent het raam) ...klop ze maar af!**

(Stien Stolp doet haar laarzen uit en klopt die proper uit het raam, maar ze buigt zich te ver naar buiten, Torreke kan haar nog net vastklampen rond haar middel)

TORREKE: *(met weerzin)* **En stinken dat die doet...!**

STIEN STOLP: *(luid protesterend)* **Blijf met uw handen van mijn gat...!**

VERONIQUE: **Torreke, gedraag u!**

TORREKE: **Okee madam.** *(laat haar los waardoor ze weer dreigt te vallen)*

(Uiteindelijk sleurt Torreke haar met veel moeite weer naar binnen)

STIEN STOLP: **Dat was op 't nipperke.** *(trekt haar laarzen terug aan)*

TORREKE: *(terwijl hij de stofjes van z'n kleren klopt, wijst Veronique aan)* **Daar zit den baas!** *(sluit het raam, dan af)*

STIEN STOLP: **Ne goeiendag.**

VERONIQUE: **Dag mevrouw Stolp.**

STIEN STOLP: **Zeg maar Stien.**

VERONIQUE: **Ik hoor dat gij al jaren abonnee zijt op “Het Geitenbelang”?**

STIEN STOLP: **Dat klopt.**

VERONIQUE: **Zet u maar. Wacht, ik zal een fatsoenlijke stoel voor u nemen.**
(presenteert haar de kleine bureaustoel)

STIEN STOLP: **Jamaar madam, ne gewone stoel is ook goe zenne.**

VERONIQUE: **Neenee, goede abonnees moeten wij goed soigneren.**

STIEN STOLP: **Merci madam. *(zet zich)***

VERONIQUE: **Wat kan ik voor u doen?**

STIEN STOLP: **Wel euh, ik heb een geitenboerderij met 150 geiten. Om toch een beetje uit de kosten te komen hebben onze Frans en ik beslist om daar een kleine cafétaria aan te bouwen, waar de klanten kunnen genieten van verse geitenmelk, roomijs gemaakt van geitenmelk, kaas gemaakt van geitenmelk. Kortom, alles wat met geiten te maken heeft. En zeg nu zelf, waar kunnen wij daar beter reclame voor maken dan in uw weekblad?**

VERONIQUE: **Uitstekend idee, mevrouw Stolp.**

STIEN STOLP: **Zeg maar Stien. Wat gaat ons dat kosten, madam?**

VERONIQUE: **Omdat gij al jaren abonnee zijt op “Het Geitenbelang” zal ik u een gunstprijnsje aanbieden van 2.000 euro per pagina.**

STIEN STOLP: **Dat komt in orde, madam. *(legt het geld cash op tafel)* Voilà...!
En wat vindt gij van de Toggenburger, madam?**

VERONIQUE: **De Toggenburger...? Ik ken alleen maar de Cheeseburger.**

STIEN STOLP: **Ik hoop dat dàt een grapke van u was. De Toggenburger is een Zwitsers geitenras, madam. Heel gespierd en ze hebben ne lange baard.**

VERONIQUE: **Hopelijk zit die baard niet in de weg als ze gaan dekken.**

STIEN STOLP: **Dat kan niet, hé madam. Een geit wordt niet langs vóór gedekt, maar langs achter. Te beginnen onder de staart is het niet het eerste gat, maar het tweede.**

VERONIQUE: **Hebt u speciale hulpmiddelen als uw geiten willen gaan dekken? Witte selder, groene peper, doorweekte saffraan of zoiets?**

STIEN STOLP: **Een geit dekt niet, hé madam. Dat is weggelegd voor den bok.**

VERONIQUE: **Is dat niet hetzelfde?**

STIEN STOLP: **Nee madam, en nen bok heeft gene witte selder nodig om te dekken, die ruikt er eens aan en hop..., hij zit erop! (*draait in haar draaistoel*) Da zijn wel gemakkelijke stoelen precies. Echt iets om goedkoop zat te worden, haha. Da was een grapke, zenne madam. Iedereen zegt da ik een héél plezante ben. Da zal goe uitkomen als ik in mijne cafétaria achter den toog zal staan. Allé, leg mij eens uit in twee woorden hoe ge 't verschil ziet tussen een schaap en een geit.**

VERONIQUE: **In twee woorden?**

STIEN STOLP: **Daar moet ge niet lang achter zoeken, madam. Een schaap geeft wol en nen bok geeft katoen, haha. (*lacht uitbundig*) Een goei, hé madam. Jamaar, daar gaat gelachen worden in onze nieuwe cafétaria zenne.**

VERONIQUE: **Okee, mevrouw Stolp.**

STIEN STOLP: **Zeg maar Stien.**

VERONIQUE: **Ik zal er persoonlijk voor zorgen dat de reclame voor uw cafétaria nog in de eerstvolgende editie zal verschijnen.**

STIEN STOLP: **Dat is u geraden. Ik zal het goe in de gaten houden.**

VERONIQUE: **Tot ziens, mevrouw Stolp.**

STIEN STOLP: **Zeg maar Stien. (*af*)**

(Veronique laat een zucht van opluchting. Ze snuift in de lucht, fronst de wenkbrauwen, schuift het raam een weinig open, dan af naar de kantine. Jurgen komt uit het bureel van Suzy met zijn stofvod. Ook hij neemt een slechte geur waar. Veronique komt van de kantine met een keukenhanddoek en spuitbus. Ze wil er de slechte geurtjes mee verwijderen door te sprayen en slaande bewegingen te maken met de keukenhanddoek)

JURGEN: **Wat stinkt hier, madam?**

VERONIQUE: **Stien Stolp is hier net gepasseerd, een boerin met 150 geiten.**

JURGEN: **En had zij haar geiten meegebracht?**

VERONIQUE: **Zo lijkt het wel. (*telefoon rinkelt*) Hallo, met de redactie van "Het Geitenbelang". - - - - Dag meneer Bontmakers, hoe maakt u het in Knokke? - - - - Jaja meneer, hier is alles onder controle. - - - - Dat zullen we zeker doen. Dag meneer Bontmakers. (*haakt in*)**

JURGEN: *(terwijl hij met de stofvod over het meubilair gaat)* **Valt het mee zo die eerste dagen?**

VERONIQUE: **Jaja. En bij u?**

JURGEN: **Ja, dat gaat wel. Maar ik zit met een zere rug van altijd krom te staan bij het dweilen.**

VERONIQUE: **Daar zijn wel meer vrijgezellen die last hebben van een zere rug.**

JURGEN: **Wat bedoelt ge daarmee?**

VERONIQUE: **Oh, misschien iets dat al jàren vastzit, ik weet 't niet.**

JURGEN: **Zit er dan bij u ook iets vast, want gij zijt ook niet getrouwd, heb ik vernomen?**

VERONIQUE: *(ontwijkt onderwerp)* **Ik zou maar verder afstoffen, Jurgen.**

JURGEN: **Komt in orde, madam.**

(Jurgen stoft de ingemaakte kast onderaan af en staat met zijn achterwerk naar de deur gericht als Torreke kauwend binnenkomt in extravagante kleren en broekspelden. Torreke bekijkt Jurgens achterwerk te lang)

VERONIQUE: **Gaat 't, Torreke...?**

TORREKE: **Jaja madam. Ik kom net terug van de drukker. Ze schrokken zich daar dood omdat de teksten nu al gereed waren voor onze volgende editie. Twee dagen vroeger dan anders.**

VERONIQUE: **Torreke, weet gij waarom een geit mekkert?**

TORREKE: **Om contact te maken met anderen van haar soort zeker.**

JURGEN: **Dat ziet ge toch aan Torreke als hij naar mijn achterkant kijkt. Nog erger of daar staat een geit op mijn achterste getatoeëerd.**

TORREKE: **Nee, ik zie liever een getatoeëerde leeuw op een achterwerk. *(met bijbedoelingen)* Gij niet, madam Veronique...?**

VERONIQUE: *(met veel argwaan)* **Hebt gij iets gezien...?**

TORREKE: *(speels)* **Bedoelt ge onderweg van de drukker naar hier? Ja, héél veel auto's.**

VERONIQUE: **Ach laat maar. *(houdt Torreke een velletje papier onder de kin)* Kom, uw tuttefrut alstublieft...!**

(Torreke spuwt zijn kauwgom in het papiertje dat Veronique aanstonds in de vuilbak kiepert. Torreke af. De telefoon rinkelt)

VERONIQUE: **Met de redactie van "Het Geitenbelang". - - - - Ah de drukker. - - - - Ja meneer, die foto's moeten er ook instaan. - - - - Nee, ik persoonlijk heb die foto's zorgvuldig geselecteerd. - - - - Ja, die zullen inderdaad indruk maken op onze lezers. - - - - Wat zegt u, een geit op twee poten? *(met hand op hoorn tot Jurgen)* Een geit heeft toch vier poten hé?**

JURGEN: **Natuurlijk.**

VERONIQUE: *(door hoorn)* **Luister meneer, die foto's MOETEN er hoe dan ook in. Nog een prettige dag verder. *(haakt in, dan tot Jurgen)* Hoe ver staan we met ons koffiemachien?**

JURGEN: **Ik denk dat we dat best eens laten nakijken door een gespecialiseerde firma, madam.**

VERONIQUE: **Kom, we zullen dat ding eens onderhanden nemen. *(samen met Jurgen af naar kantine)***

(Torreke komt binnen en gaat direct op zoek naar z'n kauwgom in de vuilbak, vindt die en stopt die snel in z'n mond. En dan komt weer die drang om een stevige wind te laten na buikkrampen. Torreke zet zich in houding met gespreide benen, maar dan komt Jurgen plots van de kantine. Torreke kan zich nog net beheersen)

JURGEN: *(ruikt onraad)* **Scheelt er iets...?**

TORREKE: **Nee.**

JURGEN: **Wat staat gij hier dan rond te draaien?**

TORREKE: **Meneer de poetsman kan het zich permitteren om al het vrouwelijk schoon hier dat poten en oren heeft op z'n palmares te zetten?**

JURGEN: **Wat bedoelt ge daarmee?**

TORREKE: **Hebt gij niks met madam Veronique?**

JURGEN: **Maar nee. Suzy zie ik wel zitten, maar het moet van twee kanten komen.**

TORREKE: **Ik wil u maar zeggen dat ge moet oppassen met Suzy.**

JURGEN: **Waar begint gij nu over?**

TORREKE: *(vervolgt)* **Niet zozeer met Suzy, maar wèl met haar vriend Ivan. Ik weet 't, gij zijt vrijgezel en ge zult denken dat ge er niemand een vlieg kwaad mee doet, maar die Ivan is een verschrikkelijke kerel! Dat is geen gewone...!**

JURGEN: **Ik doe toch niks verkeerd. Ik babbel enkel wat met Suzy.**

TORREKE: **Jaja, dat is al genoeg om hem de boom in te jagen. Die is stikjaloers en kan zelfs nog niet verdragen als een andere man dicht in haar buurt komt. Hij komt hier ook regelmatig binnenvallen om controle te doen. Wees blij dat ge nog leeft als die u onderhanden neemt. *(geeft voorbeeldje)* Zo'n armen heeft die. Als ge daar tussen geraakt dan geef ik voor u geen euro meer. Die heeft al meer in den bak gezeten dan op z'n eigen wc!**

SUZY: *(komt binnen)* **De heren hebben een gezellig onderonsje?**

- JURGEN: **Ja Suzy, maar we werken voort hé.**
- SUZY: *(krijgt oproep op haar gsm, bekijkt en annuleert)* **'t Was den Ivan weer. De tiende keer al op een kwartier tijd.**
- TORREKE: **Hij zal vandaag z'n pillekes weer niet gepakt hebben.**
- SUZY: **Torreke, uw tuttefrut...!**
- TORREKE: **Sorry Suzy, dat is een gewoonte hé.** *(wil de kauwgom weer tegen onderkant van het groot bureau plakken)*
- SUZY: **En daar niet plakken alstublieft want dat hangt daar al vol met tuttefrut.**
- TORREKE: **Allé Suzy, ge zwanst nu wel hé.**
- SUZY: **Kom, we gaan samen eens tellen hoeveel er onder hangen.**
(Suzy en Torreke kruipen onder het groot bureau en zoeken naar de vastgeplakte kauwgommen)
- SUZY: **Hier hangen er al twee..., en daar nog ene..., en daar nog....! Dat zijn er al vijf.**
- TORREKE: **Zijn die wel allemaal van mij?**
- SUZY: **Kom, we halen ze er in een keer allemaal af.**
(Ivan stoot dreigend binnen, onverzorgd gekleed zoals altijd. Onder het bureau wordt het muisstil)
- JURGEN: *(tot Ivan)* **Dag meneer. Waarmee kunnen wij u...**
- IVAN: *(loopt snel door naar het bureel van Suzy en zwaait de deur open)*
Waar is mijn Suzy...?
- JURGEN: *(aarzelend)* **Dat euh..., dat zou ik niet weten, meneer.**
- IVAN: **Die is toch komen werken vandaag?**
- JURGEN: **Jaja, zij was deze morgen hier aanwezig.**
- IVAN: **Maar waar zit ze dan? Toch niet op schok met die Bontmaker?**
- JURGEN: **Meneer Bontmakers is in verlof naar Knokke.**
- IVAN: **Toch niet samen met MIJN Suzy...?** *(slaat met z'n vuist aan de linkerkant op het bureau waardoor Suzy en Torreke bang naar de andere kant kruipen)*
- JURGEN: **Nee, met z'n eigen vrouw hé. Allé, dat denk ik toch. Hebt ge uw Suzy al eens gebeld op haar gsm?**

- IVAN: **Ja, al 10 keer, maar ze neemt niet op. Hier zal ze voor boeten...!** (*slaat nu aan rechterkant op het bureau waardoor Suzy en Torreke zich snel kruipend naar de andere kant begeven*)
- JURGEN: (*aarzelend*) **Ah ze neemt niet op. Ja, dat is zo meestal als... als...**
- IVAN: **Als wat...?** (*stapt rond het groot bureau waar Suzy en Torreke verstopt zitten*)
- (*Torreke dreigt last te krijgen van een niesbui, maar Suzy houdt een vinger onder zijn neus*)
- IVAN: **Sinds wanneer werkt gij hier?**
- JURGEN: **Sinds begin deze week.**
- IVAN: **Ik neem aan dat ge mijn Suzy met rust laat?**
- JURGEN: **Natuurlijk.**
- IVAN: **Zijt gij een jeanet?**
- JURGEN: **Waarom?**
- IVAN: **Omdat gij vrouwenwerk doet.**
- JURGEN: **Nee, ik ben...** (*Torreke niest. Jurgen speelt het uit alsof hij het was die niesde*)
- IVAN: **Hebt gij een valing?**
- JURGEN: **Ja.**
- (*Nu krijgt Torreke ook weer hevige buikkrampen. Suzy geeft hem een boze duw en knijpt met twee vingers haar neus dicht. Torreke haalt onwennig z'n schouders op*)
- IVAN: (*dreigend dichtbij, grijpt Jurgen bij z'n stropdas*) **Zijt gij wel eerlijk tegen mij...? Heu...? (luider) Heu...?**
- JURGEN: **Ja.**
- IVAN: **Ja wie...?**
- JURGEN: **Ja Ivan.**
- IVAN: **Hoe weet gij dat ik "Ivan" heet? Wordt hier over mij geroddeld misschien...?**
- (*Plots niest Torreke weer. Dat heeft Ivan duidelijk gehoord. Hij stapt traag naar het groot bureau en slaat er met een volle vuist op. Torreke en Suzy komen bang tevoorschijn. Jurgen ziet de kans om naar de kantine te vluchten*)

- IVAN: **Hier se..., daar se..., wie we hier hebben...!** *(tot Torreke)* **Hé vriendje, wat doet gij met MIJN Suzy onder die bureau...?**
- TORREKE: *(bang)* **Tuttefrutten tellen.**
- IVAN: *(wil op Torreke stuiken)* **Gaat gij mij nog uitlachen ook...?**
- SUZY: **Laat hem met rust, Ivan.**
- IVAN: *(met de vinger wijzend)* **Gij moet zwijgen...!**
- SUZY: **Ivan, bol het hier af of we bellen de politie!**
- IVAN: **Gaat mijn Suzy opstandig worden? Gij weet toch dat ik gene schrik heb van de politie. Die klop ik allemaal bijeen, als 't moet.**
- SUZY: **Och jongen, gij zijt een groot lawaai met een klein lichtje. Maar denk niet dat ik van u schrik heb hé!**
- IVAN: **We zullen dat straks wel eens uitklappen als ge thuiskomt.** *(tot Torreke)* **En gij..., als gij nog ene keer in de buurt van MIJN Suzy komt dan maak ik u zo klein...!** *(met gebaartje)*
- TORREKE: *(evenaart bang hetzelfde gebaartje)* **Zo klein...?**
- IVAN: *(bevestigend)* **Ja, zo klein! Zet eens drie stappen achteruit!** *(Torreke doet drie stappen achteruit)* **Dichter dan dit moogt gij niet bij mijn Suzy komen...! Verstaan...? En als ik u in de toekomst nog één keer betrap dan hebt gij uwe laatste keutel gescheten...!**
- TORREKE: *(bang)* **Oeioei..., dat is wel héél klein precies!**
- IVAN: **Saluut.** *(af)*
- TORREKE: **Was me dat verschieten zèg. Mijn rikketikske gaat nogal een gang.**
- SUZY: **Die onnozelaar is helemaal zot geworden.**
- TORREKE: **Gaat die nu hier elke dag controle komen doen, of wàt...?**
- SUZY: **Daar is hij voor in staat. Ik ga naar de politie bellen, alvorens dit uit de hand gaat lopen!** *(af naar haar bureel)*
- (De telefoon rinkelt. Torreke neemt op)*
- TORREKE: *(door hoorn)* **Met “Het Geitenbelang”. - - - - Zijt gij drukker of niet? - - - - Ik heb alles toch binnen gebracht, zelfs twee dagen vroeger dan anders. - - - - Een geit is een geit, meneer. Al wat ik gebracht heb MOET er hoe dan ook in...! - - - - Ook de foto's, ja. Saluut!** *(haakt in, maakt gebaartje met zijn middelvinger naar de telefoon)* **Dàt kunt gij se...!**
- (Torreke krijgt weer hevige buikkrampen, vergewist er zich van dat hij alleen is en eindelijk een stevige wind kan laten. Aan zijn blik merken we dat het hem deugd doet. Maar dan springt plots de luide*

sirene van het alarm aan. Torreke weet niet aanstonds wat te doen en huppelt hypernerveus van de ene hoek naar de andere)

TORREKE: *(in paniek)* **Oeioei..., wat heb ik nu gedaan...!**

(Suzy, Veronique en Jurgen komen gelijktijdig binnen van hun respectievelijke plaats. In de mate van het mogelijke dragen ze brandweerkledij, met vest en helm. Jurgen sleurt de brandweerspuit mee naar binnen en richt die op Torreke)

TORREKE: *(met de handen bang in de hoogte)* **Niet schieten...! Niet schieten...!**

DERDE BEDRIJF

(Vrijdag, namiddag)

(Torreke komt kauwgom kauwend op en legt een formulier op het bureau van Veronique. Hij wil het bureel weer verlaten, maar dan merkt hij dat Jurgen stiekem uit het bureel van Suzy komt. Jurgen is gekleed in een schort, draagt zoals steeds een stropdas, zit onder de lippenstift, is opgewekt blij en neuriet)

- TORREKE: **Ge hebt het hier wel getroffen met zo'n job.**
- JURGEN: **Allé Torreke, ik heb zes diploma's. Zie mij hier staan met een vuile schort aan en een stofvod in m'n handen.**
- TORREKE: *(ad bureel Suzy)* **Wat zijt gij daarbinnen gaan doen...?**
- JURGEN: **Gaan afstoffen. Waarom?**
- TORREKE: **Ge zijt daar toch niet gaan schilderen?**
- JURGEN: **Nee. Waarom?**
- TORREKE: **Omdat uw gezicht vol lippenstift hangt!**
- JURGEN: *(reinigt z'n gelaat, dan gespeeld)* **Hoe zou dat komen?**
- TORREKE: **Kunt gij op mijn bureau ook eens gaan afstoffen?**
- JURGEN: **Kan dat op een andere keer, Torreke? Ik zit vandaag geplaagd met een zere rug. *(wijst aan)* Hier heb ik hevige pijnscheuten en als ik daar duw dan trekt het hier.**
- TORREKE: **Misschien leunt ge wel te veel voorover...?**
- JURGEN: **Wat bedoelt ge?**
- TORREKE: *(vervolgt)* **...om Suzy te kussen.**
- JURGEN: **Suzy is een fijne vrouw, en ik ben nog vrijgezel, wat wilt ge.**
- TORREKE: **Wat gaat Ivan daarvan zeggen?**
- JURGEN: **Die is voorlopig buitenspel gezet.**
- TORREKE: **Ge speelt met uw leven, vriend. Als Ivan hier binnenkomt en merkt dat ge zijn bezit hebt ingepalmd dan is uw rijk uit. Die steekt u aan z'n mes gelijk een saté aan een stokje.**
- JURGEN: **'t Is spijtig, maar èchte liefde heeft altijd een prijs.**
- TORREKE: **Daar hebt ge niet veel aan als ge daar ligt te spartelen gelijk een bloedend varken.**

JURGEN: **Als Ivan controle komt doen dan moet hij u toch eerst passeren langs de inkomhal? Dan kunt gij ons toch onmiddellijk verwittigen. Kan ik op u rekenen, Torreke? We zijn toch vrienden, neem ik aan?**

TORREKE: **Hebt gij al eens ooit een man gekust?**

JURGEN: **Nee. Gij wel...?**

TORREKE: **Ja, al veel.**

JURGEN: **En hoe smaakt dat?**

TORREKE: **Naar méér.**

JURGEN: **Nee Torreke, en haal maar niks in uwe kop.**

TORREKE: **Jamaar, eentje maar. Ik ben ook nog vrijgezel en als ge wilt kan ik ook lippenstift smeren.**

(Torreke wil een poging wagen, haalt de kauwgom uit z'n mond en presenteert z'n lippen, maar Jurgen duwt hem de stofvod in z'n gezicht)

JURGEN: **Euh, ik moet nu gaan verder werken.** *(begint onmiddellijk het groot bureau te reinigen met z'n stofvod, buigt zich voorover)*

TORREKE: **Wil ik u efkes helpen?** *(zet zich achter Jurgen)*

JURGEN: *(keert zich om)* **Nee Torreke, en laat mij gerust...!**

TORREKE: **Zèg flauwe.** *(stopt de kauwgom weer in z'n mond)*

(Jurgen af naar de kantine. Veronique komt binnen, trekt haar jas uit en zet zich aan haar bureau, maar de draaistoel piept weer)

VERONIQUE: **Ik word gewoon gek van dat gepiep. Kunt gij daar iets aan doen, Torreke?**

TORREKE: **Ja madam, de oliespuit gebruiken.** *(neemt het oliespuitje ongemerkt van het klein bureau)*

VERONIQUE: **Nee, ik wil in geen geval een oliespuit zien in dit bureel...,** *(Torreke stopt het oliespuitje stiekem terug tussen de boeken)* **...alles hangt hier nu al vol met tuttefrut, als daar straks nog eens olie bijkomt..., dat is teveel van het goede.**

TORREKE: **En toch is de oliespuit het enige wat ik u kan aanbevelen tegen een piepende draaistoel, madam.**

VERONIQUE: *(luider)* **Nee is nee...!**

TORREKE: **Okee, zoals madam het wenst.** *(schuift stiekem nog wat mappen en boeken tegen het oliespuitje zodat het zeker niet te zien is)*

VERONIQUE: **Wanneer verschijnt de nieuwe editie van ons blad, Torreke?**

TORREKE: **Vandaag. De eerste exemplaren zullen reeds in de verkooppunten liggen.**

VERONIQUE: **Goed. Dan gaat Jurgen nu naar de drukker en gij loopt langs de verkooppunten. Dan kunnen wij mooi volgen hoe de eerste reacties zijn. Waar zit Jurgen? (als Jurgen met emmer en dweil van de kantine komt) Ah daar. Jurgen, gij moogt aanstonds naar de drukker gaan om de verzending naar onze abonnees te regelen.**

JURGEN: **Hoe moet ik dat doen, madam?**

VERONIQUE: **Dat zal de drukker u wel vertellen.**

JURGEN: **Ik ga eerst hier wat dweilen want hier is koffie gemorst en rond uw bureau plakken overal van die witte bollekes op de vloer.**

VERONIQUE: *(gespeeld)* **Wat zou dat kunnen zijn, Torreke...?**

TORREKE: *(haalt z'n schouders op, speels)* **Dat is de witte stip, dat krijgt ge als de vloer te weinig wordt gedweild...! Eerst tast dat de vloer aan, dan het meubilair en dan de mensen die erop lopen.**

JURGEN: **Dan zullen we daar eens snel iets aandoen. (begint te dweilen)**

VERONIQUE: *(tot Torreke)* **Heeft meneer Bontmakers vandaag al gebeld?**

TORREKE: **Nee madam.**

VERONIQUE: **Hoe komt dat?**

TORREKE: **Hij zal het zeker te druk hebben in Knokke.**

VERONIQUE: **Kunt ge nu die tuttefrut uit uwe mond halen...?**

TORREKE: **Ja madam. (haalt die uit zijn mond en plakt die bij een volgende gelegenheid weer aan onderkant bureau)**

VERONIQUE: **En haal voor mij eens een koffie alstublieft.**

TORREKE: **Een straffe of geen straffe, madam?**

VERONIQUE: **Doe deze keer maar een gewone.**

TORREKE: **Komt in orde, madam. (wil af naar kantine, passeert Jurgen die voorover gebogen z'n dweil uitwringt en nu veiligheidshalve overeind komt)**

JURGEN: *(wringt de dweil uit maar het water loopt in z'n eigen schoenen)* **Oei, seffens heb ik nog natte voeten!**

VERONIQUE: *(merkt het gestuntel van Jurgen)* **Ge zult het nooit leren, Jurgen.**

JURGEN: **Neem mij niet kwalijk, maar ik ben niet opgebracht om 't huishouden te doen, madam.**

VERONIQUE: **Ja, die uitvluchten ken ik. Ik ben niet in de wieg gelegd om weekbladen over geiten op te stellen en toch doe ik het. Tracht dan ook maar te leren wat van u verwacht wordt en wees blij dat ge een job hebt.**

JURGEN: **Ik zal het proberen, madam.**

VERONIQUE: **En vertrek nu maar eerst naar de drukker. Ik ben nieuwsgierig hoe mijn eerste resultaat er zal uitzien.**

(Jurgen trekt z'n schort uit en wil vertrekken)

VERONIQUE: **Trekt gij uw jas niet aan?**

JURGEN: **Nee madam, het is mooi weer en de eerste zonnestralen zullen me een hoop vitaminen en een prachtig kleurtje bezorgen. Tot seffens. (af)**

TORREKE: *(komt van de kantine met een kop koffie voor Veronique)* **Alstublieft, madam Veronique. Laat het u smaken. Maar pas op want hij is nog keiheet. (als Veronique richting kantine gaat) Wilt ge melk bij uwe koffie?**

VERONIQUE: **Nee, waarom?**

TORREKE: **Nu dacht ik echt dat gij ging melk halen, madam.**

VERONIQUE: **Neenee, ik ga even naar 't toilet. (af naar kantine)**

(Torreke zoekt en vindt z'n kauwgom aan onderkant bureau en propt die onmiddellijk in z'n mond. Suzy komt van haar bureel)

SUZY: **Torreke, waar hebt gij die "speciale" foto's van madam Veronique gelaten?**

TORREKE: **Bedoelt ge die foto's waar zij haar hele winkel exposeert?**

SUZY: **Ja, die bedoel ik.**

TORREKE: *(vervolgt)* **Die waar men goed hare leeuw kan zien?**

SUZY: **Ja.**

TORREKE: *(vervolgt)* **Die waarvan zij niet weet dat ze bestaan?**

SUZY: *(krijgt het op haar zenuwen)* **Ja... ja... ja... Kom, vertel me waar die foto's zijn!**

TORREKE: **Hoe...? Ik dacht dat gij die had...!**

SUZY: **Ah nee, gij hebt die terug mee naar uw bureel genomen.**

TORREKE: **Nee Suzy, ik heb die aan u gegeven.**

SUZY: **Hoe kan dat...? Bij mij liggen ze niet!**

TORREKE: **Waar zijn die dan...?**

SUZY: **Ik had u nog zo gezegd dat die onmiddellijk moesten verdwijnen, voor er verschrikkelijke dingen van komen!**

TORREKE: *(met brede smile)* **Ik heb nog een verrassing voor u.**

SUZY: **Oh ja?**

TORREKE: **Ge zult verschieten, Suzy. Als ik seffens van de drukker terugkom zal ik het u tonen. Ik ben gisteren op de koop geweest en ik heb me al aardig voorbereid op mijn vakantie naar Schotland.**

SUZY: **Ge maakt me wel nieuwsgierig, Torreke.**

(Suzy af naar haar bureel, Torreke af, Veronique komt binnen van de kantine en zet zich achter haar bureau. Plots horen we verschrikkelijke herrie op de achtergrond)

TORREKE: *(komt binnen, dan tot Veronique)* **Madam, er is volk voor u.**

VERONIQUE: **Wie?**

TORREKE: **Madam De Bock van NV Geitenvoeders en ook die boerin met haar 150 geiten. *(knijpt in z'n neus)* Ze stinkt weer als een beerput. Ze staan allebei te dringen aan de deur om eerst binnen te komen.**

VERONIQUE: **Wie was er eerst?**

TORREKE: **Dat weet ik niet.**

VERONIQUE: **Laat dan eerst mevrouw De Bock binnen.**

TORREKE: *(bij de deur naar achteren)* **Niet dringen alstublieft! Gij moogt eerst binnen.**

(Torreke leidt Mevr De Bock binnen, ze draagt een kleed met diepe décolleté. Maar ze wordt onmiddellijk gevolgd door de onverzorgde Stien Stolp. Torreke wil die laatste nog tegenhouden maar hij krijgt een tik van haar saccoche)

STIEN STOLP: **IK was eerst...!**

TORREKE: **Nee madam.**

STIEN STOLP: *(verbetert)* **Ja madam. *(dreigt weer met haar handtas)***

TORREKE: *(met dreigend vingertje, verwijfd)* **Pas op hé...! *(luider)* Pas op hé...! Als ik kwaad word dan sta ik niet in voor de gevolgen hé...!**

STIEN STOLP: *(dreigend mat haar saccoche)* **Wat gaat gij doen, heu...? Hebt gij al eens op ne vrijdag een saccoche tegen uwe neus gekregen...?**

TORREKE: **Van mijn neuzeke blijft ge af hé!**

VERONIQUE: *(wil temperen)* **Dames, een beetje meer hoffelijkheid alstublieft.**

MEVR DE BOCK: *(hautain)* **IK was hier eerst!**

STIEN STOLP: **Taràrà..., IK was eerst! Toen ik met mijn tractor parkeerde stond gij nog met uwe mercedes voor het rode licht om de parking op te draaien.**

MEVR DE BOCK: **Jaja, maar IK was eerst binnen.**

STIEN STOLP: **Ja, omdat ge mij op de parking voorbijstak.**

MEVR DE BOCK: **Ge liegt.**

STIEN STOLP: **Wàtte...? Ikke liegen...? Trut da ge daar staat...!**

MEVR DE BOCK: **Zèg héla, kijk eens naar uw eigen hé. Strontmadam, ge stinkt uren tegen windop.**

STIEN STOLP: *(stroopt haar mauwen op)* **Maar dat laat ik niet zeggen!**

(kort handtassengevecht tussen de twee dames)

VERONIQUE: **Torreke, doe daar iets aan...!**

TORREKE: **Jaja, maar waar moet ik beginnen?**

VERONIQUE: **Zet die kemphanen uit elkaar!**

TORREKE: *(in bokshouding tot de dames)* **Pas op hé...! (krijgt een saccoche tegen z'n edele delen, met pijnlijke grimas en op hoge toon)**
Oeioei..., dat was recht op mijn sjamfoeterke...!

VERONIQUE: *(slaat luid en boos op haar bureau)* **Dames, 't is genoeg nu...! Kom, zet u allebei dan maar aan mijn bureau. (tot Torreke) En gij haalt twee koffie's voor de dames!**

TORREKE: *(met hoge piepstem)* **Ja madam. (met gekruiste benen af naar kantine. Als hij langs de dames passeert doet Stien Stolp hem nog schrikken)**

VERONIQUE: **Allé, wie eerst?**

MEVR DE BOCK: **Hoe ver staat 't met de prijsofferte voor onze reclame?**

VERONIQUE: **Die offerte is al opgestuurd naar uw baas. (tot Stien Stolp) En wat moet gij weten?**

STIEN STOLP: **Waarom staat de reclame voor de cafétaria van mijn geitenboerderij niet in uw nieuwe editie...?**

VERONIQUE: **Dus gij hebt de nieuwe editie al gezien dan?**

STIEN STOLP: **Ja natuurlijk.**

MEVR DE BOCK: **Ik nog niet.**

STIEN STOLP: *(vervolgt)* **En daar staat NIKS in over mijn geitenboerderij!**

VERONIQUE: **Dat moet dan een kleine vergetelheid zijn.**

STIEN STOLP: **Ja hopla, daar gaat mijn 2.000 euro.**

VERONIQUE: **Nee, mevrouw Stolp.**

STIEN STOLP: **Zeg maar Stien.**

VERONIQUE: **Dat zal dan iets worden voor onze volgende editie.**

STIEN STOLP: **En wat voor leugens staan er nog allemaal in uw blad?**

VERONIQUE: **Hoe bedoelt ge?**

STIEN STOLP: **Nen hele zever over hoe men geiten moet kweken. Daar klopt helemaal niks van. IK weet hoe ge geiten moet kweken. Ik doe dat al 20 jaar. Gij kent niet eens het verschil tussen geiten en schapen. Ge schrijft daar ergens over een schofthoogte van 1,90 meter. Da moet 90 cm zijn, madam. 1,90 meter is de schofthoogte van een paard, madam!**

VERONIQUE: **Sorry, dat moet een schrijffout zijn.**

STIEN STOLP: **En wat doen die foto's achteraan in da weekblad? Welke geit is dat...?**

VERONIQUE: **Dat is een geitenras uit Azië.**

STIEN STOLP: **Ja, een geit die op twee poten loopt zeker met zulke uier en met haar gat bloot.**

VERONIQUE: **Nee, mevrouw Stolp.**

STIEN STOLP: **Zeg maar Stien.**

VERONIQUE: **Daar staan foto's in van de Angorageit, de Cashmere, de Kamori en de Wallische geit. Gij zult ze misschien niet kennen, maar De Bock wel.**

STIEN STOLP: **Natuurlijk kent den bok die, hij moet ze zelf bespringen.**

VERONIQUE: *(herpakt zich)* **Ik bedoel mevrouw De Bock, naast u.**

STIEN STOLP: *(tot Mevr De Bock)* **Heet gij "De Bock" ...?**

MEVR DE BOCK: **Inderdaad.**

STIEN STOLP: *(met vernederende blik)* Ik wist niet wat ik aan u miszag, maar nu begrijp ik het.

VERONIQUE: We gaan hier niet beginnen schelden, hé mevrouw Stolp.

STIEN STOLP: Zeg maar Stien. *(vervolgt tot Veronique)* Ge schrijft in uw blad ook dat een geit roept. Een geit roept niet, madam, een geit mekkert. Zó...! *(mekkert)* Mèèèè...! En een geit die loops staat mekkert zó..., *(mekkert op een hogere toon)* Mèèèè... mèèèè..., en dan schudt ze met haar gat. *(geeft voorbeeldje)*

MEVR DE BOCK: Dat klopt niet. Een loopse geit mekkert zó...*(mekkert op een andere toon)* Mèèèè...!

VERONIQUE: *(roept Suzy bij de deur)* Suzy, kom eens efkes naar hier.

SUZY: *(komt van haar bureel)* Wat kan ik voor u doen, madam?

VERONIQUE: Hoe mekkert, volgens u, een loopse geit?

SUZY: *(mekkert weer op een andere toon)* Mèèèèè...!

(zware discussie tussen de vier vrouwen. Hun gezamenlijk gemakker overstijgt alles, tot Torreke van de kantine komt met een dienblad waarop twee kopjes koffie staan)

TORREKE: *(mekkert)* Mèèèè...! Hebben de dames iets nodig omdat ze zo mekkeren? Alstublieft, lekkere straffe koffie.

MEVR DE BOCK: *(veert recht)* Nee, ik ken uwe straffe koffie. Als ge daarvan drinkt dan slaapt ge de eerste acht dagen niet!

TORREKE: Och madam..., *(kauwend)* ...gij weet niet..., *(kauwend)* ...wat lekker is... *(kauwend)*.

MEVR DE BOCK: Die kan precies beter tuttefrut kauwen dan koffie maken.

VERONIQUE: *(komt van achter haar bureau, bevelend tot bij Torreke)* Doe uwe mond eens open...!

(Als Torreke z'n mond opent schopt Veronique hem onder z'n kont zodat de kauwgom vanuit z'n mond recht in de decolleté van Mevr De Bock vliegt)

TORREKE: Oei...!

MEVR DE BOCK: Ja, zeker oei. Waar moet ik die nu gaan zoeken! *(gaat met de hand in haar decolleté)*

TORREKE: Voelt ge iets...?

MEVR DE BOCK: Ja, maar geen tuttefrut!

TORREKE: *(presenteert z'n hand)* **Kom, IK zal wel eens efkes zoeken.**

MEVR DE BOCK: *(protesteert fel)* **Houdt uw handen thuis...!**

SUZY: **Hoe moeten we dät gaan oplossen?**

STIEN STOLP: *(tot Mevr De Bock)* **Ge kunt misschien eens wat met uwen theater schudden.**

VERONIQUE: **Kom dames, doe dat maar in de kantine.**

MEVR DE BOCK: **Maar nee, die tuttefrut zal wel zakken.**

TORREKE: **Als 'm onderweg maar niet ergens vast geraakt.**

(Suzy en Stien Stolp schudden met het lichaam van Mevr De Bock)

TORREKE: *(houdt z'n hand reeds klaar onder haar kleding om de kauwgom op te vangen)* **Ik zal 'm hier wel opvangen!**

MEVR DE BOCK: **Hij is aan 't zakken, ik voel 't.**

TORREKE: **Zit 'm al aan het Vierarmenkruispunt...?**

MEVR DE BOCK: **Nee, daar is hij al voorbij.**

VERONIQUE: *(tot Suzy en Stien Stolp)* **Harder schudden, dames!**

MEVR DE BOCK: **Hij gaat vallen hé! Zijt ge gereed...?**

TORREKE: **Ja, laat 'm maar stillekes komen, ik ben gereed. *(vangt de kauwgom op met z'n handen en stopt die meteen weer in z'n mond)* Daar is precies een vies smaakje aan.**

STIEN STOLP: **Da's niet moeilijk, die heeft de Ronde van Frankrijk gedaan in twee minuten! *(tikt Torreke aan, presenteert haar buste met vette knipoog)* Kunt gij er bij mij ook eens nen tuttefrut insteken?**

TORREKE: **Waarom?**

STIEN STOLP: **Zo'n ventenhand kan wonderen doen.**

TORREKE: **Maar daar begin ik niet aan. Vraag dat maar aan uw eigen vent.**

STIEN STOLP: **Da gaat niet meer, onze Frans z'n machien is kapot.**

VERONIQUE: **Kom dames, alle problemen zijn opgelost. U mag nu mijn bureel verlaten.**

TORREKE: **En hun koffie?**

MEVR DE BOCK: **Noemt gij dat koffie...? Dat is precies bruine mortel. Ge moogt hem zelf uitdrinken...!**

(Torreke leidt Stien Stolp en Mevr De Bock af)

VERONIQUE: **Torreke, gij moogt nu de verkooppunten eens aflopen dan krijgen we al enig idee over de verkoop van onze nieuwe editie.**

TORREKE: *(enthousiast)* **Ja, dan kan ik mijn nieuw pakje eens aantrekken. (tot Suzy) Ge gaat verschieten hé! (af)**

SUZY: **En wat vindt madam Veronique van haar eerste week bij "Het Geitenbelang"?**

VERONIQUE: **Goed, héél goed. Ik heb moeite genoeg gedaan om een passende job te vinden. Maar nu geloof ik echt dat ik die eindelijk gevonden heb.**

SUZY: **Als ge soms nog brieven te dicteren hebt, ik ben klaar met mijn werk, hé madam.**

VERONIQUE: **Brieven...? Nee, voor 't ogenblik zou ik niet weten... (de telefoon rinkelt, dan door hoorn) Hallo, met "Het Geitenbelang". - - - - Ja meneer, daar spreekt u mee. (met hand op hoorn tot Suzy) 't Is boekhandel Willems. (weer door hoorn) - - - - En ge vraagt 500 exemplaren meer van het nummer van deze week? - - - - Ze zullen u bezorgd worden, meneer. (haakt in en noteert de bestelling)**

SUZY: *(verwonderd)* **500 nummers meer...?**

VERONIQUE: **Ja. Hoeveel verkochten ze daar dan vroeger?**

SUZY: **3 stuks!**

VERONIQUE: **Wel, wat heb ik u gezegd.**

SUZY: **Dat grenst aan het ongelooflijke.**

JURGEN: *(komt binnen met enkele nummers van "Het Geitenbelang")* **Alles is opgestuurd naar onze abonnees. Ik heb alvast een paar nummers meegebracht. (gooit die op het bureau)**

(Terwijl Veronique telefoon krijgt van meneer Bontmakers doorbladeren Suzy en Jurgen de nieuwe editie)

VERONIQUE: *(door hoorn)* - - - - **Ja meneer Bontmakers. - - - - Nee meneer Bontmakers...**

(Suzy en Jurgen ontdekken de naaktfoto's van Veronique in het blad)

JURGEN: *(verontwaardigd)* **Oooh...!**

SUZY: *(op andere toon, slaat haar hand voor de mond)* **Ooooh...!**

VERONIQUE: *(haakt in, dan tot Jurgen)* **Zei u iets?**

JURGEN: **Nee madam.**

VERONIQUE: *(tot Suzy)* En gij...?

SUZY: **Ik ook niet, madam.**

VERONIQUE: **Jawel, ge hebt allebei iets gezegd.**

JURGEN: **Nee madam, ik verzeker u dat ik mijn mond niet heb open gedaan.**

VERONIQUE: **Komaan Jurgen, gij zijt een man die studies heeft gedaan. Als ge soms iets af te keuren hebt...**

JURGEN: *(onderbreekt)* **Nee madam, ik heb er niks op af te wijzen.**

VERONIQUE: *(fier)* **Bedankt. Ik voel me gevleid. *(tot Suzy)* En wat vindt gij van het blad?**

SUZY: **Dat het bewonderenswaardig is, madam. Daar staat ècht veel meer in dan ik verwacht had!**

JURGEN: *(gespeeld)* **En héél schone foto's. Die maken het blad helemaal compleet.**

VERONIQUE: *(trots)* **En wat belangrijk is, de uier vind ik zo goed in beeld gebracht.**

JURGEN: **Jaja, die komt uitstekend tot z'n recht. Maar de achterkant mag er ook wel zijn, vind ik. En die leeuw dat is helemaal het einde!**

VERONIQUE: *(verwonderd)* **Leeuw...? Welke leeuw...? De geiten, bedoelt ge?**

JURGEN: *(ontdekt z'n verspreking)* **Jaja, natuurlijk.**

VERONIQUE: **Zo'n foto's in ons blad maakt het toch veel aantrekkelijker voor de lezer, niet.**

JURGEN: **Daar hebt ge 100 procent gelijk in, madam. Ik had me zo'n uitbundige vernieuwing niet durven voorstellen. *(stiekem gebaartje naar Suzy dat er wat gaat zwaaien, dan af naar kantine)***

VERONIQUE: *(als de telefoon rinkelt, neemt op)* **Hallo, met "Het Geitenbelang". - - - - Zeg het maar, meneer. - - - - *(haakt in, dan tot Suzy)* Boekenverkoper De Putter vraagt 800 nummers bij.**

SUZY: *(verwonderd)* **De Putter, 800 nummers...?**

VERONIQUE: **Suzy, neem die bestelling op en ook die van Willems en laat die bladen aanstands bezorgen. Vlug wat. *(telefoon rinkelt)* Wacht even. *(neemt op, Suzy blijft staan)* Met "Het Geitenbelang" - - - - Dat komt in orde, meneer. *(haakt in)* Dagbladverkoper Vleugels vraagt 1.200 nummers extra. Schrijf op, Suzy!**

SUZY: *(verwonderd)* **Vleugels 1.200 nummers...?**

VERONIQUE: **Voeg die bestelling bij de andere.** *(de telefoon rinkelt opnieuw)* **Het houdt niet op. Wat een succes!** *(neemt op)* **Hallo, met “Het Geitenbelang”.** - - - - **Okee meneer, daar zullen we voor zorgen.** *(haakt in, dan tot Suzy)* **De dagbladverkoper in het station vraagt 3.000 nummers meer.**

(Als Suzy naar haar bureel wil gaan rinkelt de telefoon opnieuw)

VERONIQUE: **Wacht even.** *(neemt op)* **Met “Het Geitenbelang”** - - - - **Okee.** *(haakt in, dan tot Suzy)* **De centrale boekhandel vraagt er 6.000 bij.**

SUZY: *(nog meer verwonderd)* **6.000...?**

VERONIQUE: **Wel Suzy, wat is uw gedacht?**

SUZY: **Ik ben één en al verbazing, madam.**

VERONIQUE: **Had ik geen gelijk u te verzekeren dat “Het Geitenbelang” uit z’n sloffen zou gaan?**

SUZY: **Hij gaat niet, hij loopt!**

VERONIQUE: **Hij loopt niet, hij vliegt! Ge zult het zien, ik zal van dit blad iets héél groots maken.**

SUZY: **Madam Veronique, ik bewonder u, ge zijt een vrouw met superieure geestesgaven. Gij zijt een genie...**

VERONIQUE: **Misschien wel.** *(zoekt een boek bij de bib)*

TORREKE: *(komt binnen, is gekleed in een Schotse kilt, merkt niet dat Veronique bij de bib staat, tot Suzy)* **Ik ben al terug.**

SUZY: *(ad outfit)* **Wat krijgen we nu...?**

TORREKE: **Wat vindt ge ervan?** *(showt zich fier)* **Schoon hé. Ze zullen verschieten in Schotland als ik daar deze zomer drie weken kom doorbrengen.**

SUZY: **Draagt gij nog iets onder dat rokje?**

TORREKE: **Natuurlijk niet, het zou allemaal maar in de weg zitten.** *(tikkt Suzy speels aan)* **Een mens zou er nog vieze gedachten van krijgen, haha.** *(met vrouwelijk lachje)*

SUZY: **Torreke, een kastdeurtje op mijn bureel hapert, kunt gij daar eens iets aan doen?**

TORREKE: **Natuurlijk Suzy...,** *(haalt het oliespuitje van tussen de boeken en mappen op het klein bureau)* **...met het wondermiddel..., tarààà...!** *(merkt nu plots de aanwezigheid van Veronique bij de bib, schrikt, verstopt z’n oliespuit snel onder z’n kilt met het punt naar voor wat de indruk geeft van een overdreven erectie)*

(Veronique komt dichterbij, merkt het uitsteeksel aan de voorkant bij Torreke, die doet alsof er niks aan de hand is en kijkt de andere kant op)

VERONIQUE: *(tot Torreke)* **Draagt gij ècht niks onder uwe rok...?**

TORREKE: **'t Is te zeggen..., soms wèl.**

VERONIQUE: *(met gebaartje naar z'n kruis)* **Zoals nu zeker...? (Torreke haalt z'n oliespuit snel onder z'n kilt vandaan) Wat had ik u gezegd...?**

TORREKE: **Sorry madam, soms is er geen andere oplossing.**

(De volgende momenten zal Torreke z'n oliespuit hanteren om z'n woorden kracht bij te zetten, richt die met tussenpozen naar Veronique die de punt van het spuitje dan veiligheidshalve naar een andere richting duwt)

VERONIQUE: *(onderbreekt)* **To the point nu. Hoe zit 't met de verkoop, Torreke?**

TORREKE: **Och madam, heel... (plaatselijke gemeente gebruiken) ...is in revolutie. De mensen rukken elkaar het blad uit de handen.**

VERONIQUE: **Niet overdrijven, hé Torreke.**

TORREKE: **Zowaar als ik hier sta. De verkopers bestormen de drukkerij. Ze kunnen niet bijhouden met drukken, zoveel verkopen ze ervan.**

VERONIQUE: **Heb ik het niet gezegd dat ik de oplage zou doen aangroeien?**

TORREKE: **'t Is niet te geloven, madam. De mensen lezen het blad in de trams, in de bussen, in de koffiehuisen, in de kerken, in de winkels. Bedienden en klanten staan tegenover mekaar en zijn verdiept in het lezen van "Het Geitenbelang".**

VERONIQUE: **On-ge-loof-lijk...!**

TORREKE: **Op straat houden de mensen elkaar tegen om erover te praten.**

VERONIQUE: **En wat zeggen de mensen tegen elkaar?**

TORREKE: **Zoiets hebben we nog nooit meegemaakt...! Het loopt ècht gesmeerd, madam. (spuit hier toevallig olie op de kleren van Veronique)**

VERONIQUE: *(veert recht, ad kleedje)* **Ja lap, ik heb 't zitten...!**

TORREKE: **Oh sorry madam...!**

VERONIQUE: *(nijdig tot Suzy)* **Ik ga die olievlekken eruit halen. Gij neemt de telefoon op als er gebeld wordt?**

SUZY: **Dat zal ik zeker doen, madam.**

(Veronique af naar de kantine. Torreke zet de oliespuit op het bureau)

SUZY: *(tot Torreke)* **Hebt gij al eens in het blad gekeken?**

TORREKE: **Nee Suzy, ik heb de tijd nog niet gehad.**

SUZY: **Doe het dan nu maar!**

TORREKE: **Ik ga me eerst even omkleden, zodat mijn nieuwe outfit niet vuil wordt!**

SUZY: **Nee Torreke, eerst kijken. Hier...!** *(stopt hem het nieuwe nummer in handen)*

TORREKE: **Waarom zo dringend?**

SUZY: **Ik heb die naaktfoto's van Veronique gevonden!**

TORREKE: *(verbaasd)* **Oh ja...? Waar zijn ze...?**

SUZY: **Bij de drukker...!**

TORREKE: *(verbaasd)* **Hoe kan dat...?** *(doorbladert het blad, als z'n oog op de naaktfoto's valt)* **Oeioei... oeioei... oeioei...!** *(slaat zich voor het hoofd)*
Hier gaan slachtoffers vallen...!

SUZY: **Torreke, gij dom konijn...! Hoe komen die foto's daar in...?**

TORREKE: **Dat ligt aan mijn kodak hé.** *(krabt zich in de haren, hoofdschuddend)*
Oeioei... oeioei... oeioei...

SUZY: **Ik vraag mij wel af waarom madam Veronique zich per se in MIJN bureel moet gaan omkleden?**

TORREKE: **Oeioei...** *(z'n beide knieën beginnen te trillen)* **Ik krijg precies flanelen benen...!** *(zich nog steeds voor het hoofd stotend)* **Oeioei...** *(af, de oliespuit blijft op het klein bureau staan)*

JURGEN: *(komt van kantine, dan tot Suzy)* **Is madam Veronique al op de hoogte van die foto's?**

SUZY: **Nee, maar dat zal niet lang meer duren.**

JURGEN: **Als meneer Bontmakers dit ontdekt dan gaan er koppen rollen!**

SUZY: **Hopelijk wordt dat niet de mijne. Of die van u...!**

JURGEN: *(haar wang strelend)* **Ik ben blij dat gij 't voor mij opneemt.**

SUZY: **Wel euh...**

JURGEN: **Kom Suzy, zeg gewoon dat ge van mij houdt.**

- SUZY: **We mogen niet te snel van stapel lopen, Jurgen. Ik moet eerst mijn relatie met Ivan nog stopzetten.**
- JURGEN: **Dat is toch geen probleem. Geef hem de bons en vertel hem dat er een nieuwe liefde in uw leven is opgedoken.**
- SUZY: **Ik wil dat gij mij beschermt.**
- JURGEN: **Dat beloof, ik, Suzy, met de hand op mijn hart. Kom, leg u maar eens goed tegen mij aan.**
(Suzy legt haar hoofd op Jurgens borst, kusjes volgen)
- JURGEN: **Misschien kunnen we nu even in uw bureel...., ge weet wel wat ik bedoel?**
- SUZY: **En als Ivan binnenstormt? Het eerste wat die doet is de deur van mijn bureel opentrekken hé!**
- JURGEN: **Waar zouden we dan...? In de kantine...?**
- SUZY: **Nee, daar loopt teveel volk in en uit.**
- JURGEN: **Kom, dan kruipen we in de ingemaakte kast. Daar zal niemand ons storen.**
- SUZY: **Zeker van?**
- JURGEN: **Heel zeker. Kom. *(leidt haar met het handje er naartoe)***
(Jurgen en Suzy kruipen in de ingemaakte kast. Veronique komt van de kantine en zet zich aan haar bureau)
- TORREKE: *(komt in paniek binnen, nog steeds gekleed in z'n Schotse kilt)* **Ooh madam Veronique...**
- VERONIQUE: **Wat scheelt er, Torreke?**
- TORREKE: **Ivan, de jaloerse vriend van Suzy, staat voor de inkomdeur! Hij is zo woest als een stier. Wat moet ik doen, madam...?**
- VERONIQUE: **Binnenlaten.**
- TORREKE: **Nee, dat durf ik niet!**
- VERONIQUE: **Dan laat ge hem buiten staan.**
- TORREKE: **Maar hij gaat vast de glazen inkomdeur inbeuken...!**
- VERONIQUE: **Zo ver zal het niet komen. *(nu horen we het oorverdovend geluid van vallend glas)***
- TORREKE: **Gehoord...? De deur ligt er al uit...! *(in paniek)* Ooooooh...!**

VERONIQUE: **Wacht, ik zal eens gaan kijken.** *(af)*

(Torreke wil zich snel verstoppen in de ingemaakte kast, maar daar zitten Suzy en Jurgen al, Jurgen in onderhemd, Suzy met open blouse)

TORREKE: *(benieuwd tot Suzy)* **Wat doet gij hier in die kast...? (tot Jurgen) En gij...?**

JURGEN: **Ja, wat zouden wij hier aan 't doen zijn?** *(met overdreven vette knipoo)* **Niet met de kaarten spelen, hé Torreke.**

TORREKE: **Schuif op..., Ivan is op komst en hij briest als een stier...!** *(kruipt bij in de ingemaakte kast, de deuren worden gesloten)*

IVAN: *(stoot woedend binnen, gevolgd door Veronique)* **...Ik wil weten waar mijn Suzy is...!** *(trekt de deur van Suzy's bureel open)* **Kom, zeg me waar ze is...!**

VERONIQUE: **Ze zal hier wel ergens rondlopen.**

IVAN: **Ik weet al langer dan vandaag dat zij een relatie heeft met directeur Bontmakers.**

VERONIQUE: **Dat kan niet, meneer Bontmakers zit al de hele week in Knokke.**

IVAN: *(wijst richting kantine)* **Misschien zijn ze daar aan 't rollebollen...!** *(stapt er op z'n tenen naartoe, gevolgd door Veronique, beiden af)*

(Herrie in de ingemaakte kast tussen Jurgen en Torreke. Ze komen er beiden uit, geduw en getrek)

TORREKE: *(tot Jurgen)* **...maar waarom doet gij zo vervelend?**

JURGEN: **Omdat gij van m'n lijf moet blijven, tiens...!**

TORREKE: **Waarom zit gij dan met UW hand onder MIJNE rok?**

JURGEN: **Onder UWE rok...?**

TORREKE: *(bevestigend)* **Ja, onder MIJNE rok!**

JURGEN: **Sorry, dat moet een vergissing zijn.**

TORREKE: **Ja, vergissing...? Vergissing...? Ge moest eens weten hoe ik mij nu voel. Al mijn hormonen beginnen op te spelen.**

JURGEN: **Als ge mij niet gerust laat dan zal ik eens klacht indienen wegens ongewenste intimiteiten op het werk!**

TORREKE: *(kauwt kauwgom en blaast een ballonnetje)* **Poeh...? Dat doet mij niks.**

IVAN: *(OFF roepend vanuit de kantine)* **Ik wil NU weten waar mijn Suzy is...!**

TORREKE: *(in paniek)* **Oeioei...!**

(Torreke en Jurgen kruipen snel terug in de ingemaakte kast, de deuren worden weer gesloten. Ivan en Veronique komen uit de kantine. Ivan controleert onder het groot bureau)

TORREKE: *(OFF vanuit de kast, roept met een vrouwenlachje)* **Oeh...!**

IVAN: **Aha..., daar zitten ze...!** *(stapt argwanend naar de ingemaakte kast en trekt plots een deur open. Torreke staat aan de grond genageld van de schrik. Ivan grijpt Torreke bij de kraag en sleurt hem uit de kast, de deur wordt terug gesloten)*

TORREKE: **Wacht eens efkes alstublieft...!** *(haalt de gootsteen-ontstopper van onder z'n kilt vandaan)* **Dat ding zat onder m'n rokje...!**

IVAN: *(razend)* **Kom eens hier gij...!**

TORREKE: *(bang)* **Mij niet vermoorden alstublieft...!**

VERONIQUE: *(tot Ivan)* **Ik wil dat ge Torreke met rust laat...!**

(Onder volgende discussie zal Torreke de kans zien om de oliespuit te gebruiken als wapen)

IVAN: **Al weken heeft mijn Suzy een minnaar.**

VERONIQUE: **Och gij ziet spoken.**

IVAN: **Nee, ik zie geen spoken. Ik weet dat mijn Suzy...** *(plots met blik op de ingemaakte kast)*

VERONIQUE: **Wat is er...?**

IVAN: **Die deuren van de kast bewogen. Daar zit nog iemand in...!**

(Maar als Ivan beide deuren van de ingemaakte kast wil openen duwt Torreke de oliespuit in Ivans rug)

TORREKE: **Handen omhoog of ik schiet...!**

(Als Ivan z'n handen omhoog steekt slaat Torreke langs achter met het dienblad op z'n kop waardoor Ivan bewusteloos neervalt. Dan komen Suzy en Jurgen uit de kast)

TORREKE: **Dat was op het nippertje. Waar een oliespuitje allemaal niet goed voor is.**

JURGEN: *(ad lichaam Ivan)* **Nu heeft hij z'n verdiende loon gekregen.**

TORREKE: *(fier tot Veronique)* **Hebt ge die slag gezien...? Nu heeft hij nog geluk dat zijn kop niet in twee gekloven is hé...!**

SUZY: **Wat gaan we met hem doen?**

TORREKE: **Meegeven met het groot huisvuil.**

VERONIQUE: **Dat is wel een mens hé.**

SUZY: **Nee madam, mijn Ivan is geen mens, dat is een beest...!**

TORREKE: **We stoppen hem in de kast en dan kunnen we nog overleggen wat we met hem gaan aanvangen.**

JURGEN: **Ja, kom. Kan iedereen helpen want ik heb een zere rug?**

(Met z'n allen trachten ze het levenloze lichaam van Ivan op Torreke's schouders te deponeren, maar de wiebelende armen van Ivan raken hem op plaatsen waar hij het echt niet wil. Uiteindelijk verstopt men het lichaam van Ivan rechtstaand in de ingemaakte kast)

TORREKE: *(met z'n rug naar de kast, zwetend, puffend)* **Eindelijk zeg.** *(maar dan valt het lichaam weer uit de kast en het blijft met twee armen rond de nek van Torreke hangen, iedereen helpt om Ivan terug in de kast te duwen)* **Ziet ge nu wel, zelfs als hij dood is dan is hij nog ambutant...!**

SUZY: *(verwonderd)* **Is den Ivan dood...?**

TORREKE: *(stelt haar gerust)* **Bij manier van spreken, hé Suzy.**

JURGEN: **Laat hem daar maar zitten, daar zit hij goed.**

VERONIQUE: *(vervolgt)* **...en dan hebben wij er geen last van.**

SUZY: **Maar Ivan is bang in het donker.** *(iedereen wil meer uitleg)* **Ja, dat is 't enige waar hij schrik van heeft.**

TORREKE: *(droogt z'n bezweet gelaat)* **Is me dat het dagje wel vandaag. Ik ga eens naar de kapotte inkomdeur kijken.** *(af, de oliespuit blijft op het bureel)*

VERONIQUE: *(tot Jurgen)* **Wat deed gij met Suzy in die ingemaakte kast...?**

JURGEN: **Dat kan ik allemaal uitleggen, madam?**

SUZY: *(aarzelend)* **Wel euh..., Jurgen en ik, wij hebben... euh..., wij hebben...**

VERONIQUE: *(onderbreekt)* **Okee, 't is al goed. Van relaties op het werk zegt men dat ze de mooiste zijn.**

JURGEN: **Merci madam.**

VERONIQUE: **Doe wat ge wilt maar zorg ervoor dat het werk er niet onder lijdt.**

JURGEN: **Dat beloven wij, madam Veronique.**

- SUZY: *(als Veronique door het nieuwste nummer wil bladeren wil ze dat beletten)* **Dat zou ik niet doen, madam...!**
- VERONIQUE: **Waarom niet? Ik heb het zelf geschreven. Ik weet dus al wat er allemaal in staat.** *(doorbladert het nummer en ontdekt haar naaktfoto's, staat even perplex, slaat de beide handen voor haar borsten)*
- JURGEN: **Daar is het nu te laat voor, madam. Alle lezers hebben uw jumpers al goed bestudeerd.** *(krijgt tik van Suzy)* **Sorry.**
- VERONIQUE: *(aan de grond genageld)* **Hoe...? En niemand zegt mij iets...?**
- SUZY: *(bekent)* **We durfden niet, madam.**
- VERONIQUE: **Jamaar, dus iedereen... die dit blad leest..., die kan mij zien..., helemaal in mijne pure...!**
- JURGEN: **Tenzij er exemplaren tussenzitten zonder foto's, haha.** *(mislukt grapje)* **Sorry, ik liet me even gaan.**
- VERONIQUE: **Welke viezerik houdt zich hier nu bezig met het maken van foto's terwijl een vrouw zich helemaal omkleedt...?**
- SUZY: *(herhaalt haar eigen woorden)* **"Als ge te zien krijgt wat ge wilt zien, dat mist nooit zijn doel". Weet ge nog wel, madam Veronique...?**
- VERONIQUE: *(ontwijkt onderwerp)* **Oeioei..., hoe zal meneer Bontmakers hierop reageren?**
- SUZY: **Als meneer Bontmakers DIT krijgt voorgeschoteld in ZIJN blad dan is die in staat om een moord te plegen. Die kan razend worden...!**
- VERONIQUE: **Serieus...?**
- SUZY: **Om eerlijk te zijn, als ik van u was dan durfde ik hem niet meer onder ogen komen.**
- VERONIQUE: **Serieus....? Ja, dan is 't misschien beter dat ik NU al vertrek.**
- SUZY: **Dat lijkt mij een goed idee, madam..., nu het nog kan zonder kleerscheuren.**
- TORREKE: *(komt in paniek binnen)* **Wilt ge nu eens iets weten...? Meneer Bontmakers is met zijne mercedes gearriveerd op de parking...!**
- VERONIQUE: *(met schrik)* **Oeioei...! Dan kan ik niet meer vluchten!**
- SUZY: **Ja, en ik wil niet alles over mij heen krijgen. Ik wil ook weg.**
- JURGEN: **Ik ook.**
- TORREKE: **En ik ook.**

(Ze willen zich allen verstoppen in de ingemaakte kast. Discussie want er blijkt geen plaats genoeg te zijn)

TORREKE: *(stamp* **boos op de grond)** **Jamaar, en ik dan...?**

VERONIQUE: **Torreke, ge ziet toch dat er geen plaats meer is. Ivan zit er ook al in.**

TORREKE: **Wat moet ik dan doen...?**

VERONIQUE: **Kruip maar uit het raam...!**

TORREKE: **Jamaar, dat is 5 meter hoog!**

VERONIQUE: **Daar staat een wilde kastanje onder het raam, langs daar kunt ge u naar beneden laten zakken.** *(sluit de deuren van de kast)*

TORREKE: *(kruipt uit het raam, maar kan niet verder tot in de boom, roept naar de ingemaakte kast)* **Daar prikt iets onder mijn rokje...!** *(zal vanaf nu zolang mogelijk met zijn vingers aan de drempel van het raam blijven hangen)*

DIR. BONTMAKERS: *(komt vrij opgewekt binnen)* **Hallo...! Ik ben er...!** *(laat het belletje rinkelen en roept naar alle windstreken)* **Waar is iedereen...? Hallo...?** *(trekt de deur van Suzy's bureel open)* **Hallo...!**

(Als Bontmakers het nieuwe nummer op zijn bureau ziet liggen verschijnt er een brede smile op z'n gezicht)

DIR. BONTMAKERS: **En hoe gaat 't met mijn kindje in een ander jasje...?** *(doorbladert het nummer en stuit op de naaktfoto's, maakt een zwijmelende beweging en voelt zich even niet goed)* **Wàt...!!! Een blote madam...? In mijn weekblad...? Dat kan niet...!** *(luid aangeslagen)* **Dat kan niet...! Ik droom wel zeker.** *(draait aan z'n oor)* **Nee Bontmakers, gij droomt niet. 't Is allemaal ècht wat ge ziet...!** *(laat het belletje rinkelen en roept luid)* **Suzy...? Torreke...? Veronique...? Jurgen...?**

(Bontmakers hoort gerommel in de ingemaakte kast en trekt een deur open waardoor het levenloze lichaam van Ivan direct in zijn armen valt)

DIR. BONTMAKERS: *(schrikt, vangt hem op)* **Wat doet die hier...?** *(legt Ivan neer op de grond)*

(Suzy, Veronique en Jurgen komen nu ook bang uit de kast)

DIR. BONTMAKERS: **Suzy...? Veronique...? Jurgen...? Wat doet gij in mijn ingemaakte kast...?**

SUZY: **Dat kunnen wij allemaal in 't lang en in 't breed uitleggen, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **En waar zit die homo erectus...?**

VERONIQUE: **Wie bedoelt ge, meneer?**

DIR. BONTMAKERS: **Torreke** natuurlijk.

VERONIQUE: **Ik denk dat die even in de tuin een luchtje is gaan scheppen.**

DIR. BONTMAKERS: **En waarom ligt die glazen inkomdeur aan diggelen?**

SUZY: **We hebben bezoek gekregen van een boze Ivan.**

DIR. BONTMAKERS: **Dat wordt verzekering.** *(met blik naar het open raam)* **En waarom staat dat raam weer open...?** *(sluit het raam met een brutale beweging, de vingers van Torreke aan de drempel verdwijnen)*

TORREKE: *(we horen Torreke vallen onder het gekraak van brekende takken, dan een zware plof)* **Aààààààh...!**

DIR. BONTMAKERS: **Was dat een inbreker...?**

SUZY: **Nee meneer, dat was Torreke.**

DIR. BONTMAKERS: *(verbaasd)* **Torreke...? Waarom hangt die hier uit het raam?**

JURGEN: **Volgens mij wou die zo snel mogelijk op het gelijkvloers zijn.**

DIR. BONTMAKERS: **Allé, ga hem dan beneden maar oprapen.**

(Suzy en Jurgen af)

DIR. BONTMAKERS: *(tot Veronique)* **En met u heb ik ook nog een eitje te pellen..., niet waar, madam Veronique Denul...! Gij hebt iets aangevangen! Ik ben er kapot van. Ga maar eens kijken in de ontvangsthal, dat staat daar vol nieuwsgierige mannen die u in 't ècht willen zien. Daar gaat mijn reputatie. Wat moeten wij nu gaan doen...?**

VERONIQUE: **Dat was niet de bedoeling, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **Hoe komen die obscene foto's in MIJN blad terecht?**

VERONIQUE: **Dat zou ik niet weten, meneer. Iemand hier moet die pikante foto's gemaakt hebben.**

DIR. BONTMAKERS: *(woedend, luid)* **Ja, schuif de schuld nog maar in iemand anders z'n schoenen. Maar zó zijn vrouwen..., als ge hen een vinger geeft dan pakken ze een hele arm. Ik heb u het vertrouwen gegeven, maar ge hebt 't beschaamd.** *(slaat boos op het bureau, dan furieus)* **En dat doet ge niet met mij...! (het alarm springt plots aan) Wat is dat nu weer...?**

VERONIQUE: **Het alarm...!**

DIR. BONTMAKERS: **Welk alarm...?**

VERONIQUE: **Het alarm boven de deur, meneer.**

(Bontmakers zet het alarm uit met de afstandsbediening)

DIR. BONTMAKERS: *(bladert door het nummer en leest)* Een éénjarige geit heeft meestal 6 of 7 lammeren! *(gepikeerd)* Dat klopt van geen kanten. Een geit is geen varken hé! Gij heet niet alleen Denul..., gij zijt ook een grote "nul"...! Waarom hebt ge mij niet gezegd dat gij over de eerste begrippen van de geit zelfs nog geen klein beetje benul hebt...?

VERONIQUE: Och meneer, dat heeft geen mens opgemerkt.

DIR. BONTMAKERS: *(met het nummer voor zich, leest voor)* Een pasgeboren lam drinkt ongeveer 3 dagen melk. *(verbetert)* Dat moet 3 maanden zijn alstublieft...!

VERONIQUE: Dat zijn allemaal kleinigheden.

DIR. BONTMAKERS: Ik wil nooit meer naar Knokke gaan. En gij kunt het hier afbollen, hoe eerder hoe liever...!

VERONIQUE: Ge zendt mij dus weg?

DIR. BONTMAKERS: Natuurlijk.

VERONIQUE: Is dat een flauwe grap?

DIR. BONTMAKERS: Hoezo...? Gelooft gij nu ècht dat ik mijn blad voortaan laat opstellen door zo'n zero als gij?

VERONIQUE: Ik zit 8 jaar in de pers, 8 jaar, maar 't is de eerste keer dat ik hoor dat men ergens verstand van moet hebben om een blad op te stellen. Ik weet er alles van, van A tot Z. Hoe minder iemand weet, hoe meer geld hij verdient.

DIR. BONTMAKERS: Ga dan maar elders veel geld verdienen, maar hier niet.

VERONIQUE: Durft gij zeggen dat ik mijn plicht niet heb gedaan? Ik heb u gezegd dat ik uw blad zou maken zodat de oplage stijgt naar 100.000 stuks. Is de verkoop van het nummer dan geen succes? Nog twee weken en we drukken op 500.000 nummers.

DIR. BONTMAKERS: Maar ik ben mijn vaste lezers kwijt.

VERONIQUE: Ja uw 400 vaste lezers zijt ge kwijt, maar ge hebt er duizenden andere gewonnen in de plaats. En waar draait het allemaal om..., om dit... *(geldgebaartje)* Ik kan u rijk maken, meneer Bontmakers. Stinkend rijk...! Denk daar maar eens goed over na.

(Suzy en Jurgen komen met een gekwetst Torreke binnen. Zijn hoofd ligt in bebloed verband, hij mist z'n rechterschoen, hij mankt en wordt door Suzy en Jurgen ondersteund)

SUZY: *(ad Torreke)* We hebben hem al een beetje verzorgd, meneer.

DIR. BONTMAKERS: *(boos tot Torreke)* En wat doet gij in een Schots rokje? Carnaval is al voorbij hé.

TORREKE: *(kraamt wat onverstaanbaars uit)*

DIR. BONTMAKERS: *(tot de rest)* **Wat zegt hij...?**

JURGEN: **Ge verstaat hem niet goed. Ik denk dat zijn kaakbeen gebroken is, meneer.**

VERONIQUE: **Het zal nu wel gedaan zijn met tuttefrut te kauwen.**

JURGEN: *(speels met oliespuitje tot Torreke)* **Doe uwe mond eens open dan zal ik uw kaak efkes smeren!** *(wordt weggeduwd door Torreke)*

DIR. BONTMAKERS: *(ad Torreke)* **En waar is zijn rechterschoen?**

SUZY: **Die hangt nog in de kastanjeboom, meneer.**

DIR. BONTMAKERS: **Efkes allemaal goed luisteren nu: naar 't schijnt zit onze oplage van deze week al over de 100.000 stuks, dat wil zeggen dat we in de toekomst op de ingeslagen weg zullen voortgaan. Deze week stond Veronique in ons blad, volgende week is dat iemand anders..., van onze redactie. Heeft er iemand een voorkeur om volgende week...?**

(Jurgen, Suzy en Torreke kijken elkaar aan, dan steekt Torreke zijn hand op)

DIR. BONTMAKERS: **Okee, Torreke zal de volgende zijn.**

IVAN: *(komt weer bij zijn positieve)* **Waar ben ik...?**

JURGEN: *(tot Ivan)* **Zijt gij maar kalm of we zullen 't licht eens uitdoen...!**

VERONIQUE: **Beste mensen, ik rond mijn werkdag af voor vandaag. *(ad Ivan)* En hem zal ik wel meepakken naar huis, dan kan ik hem temmen want ik hou van leeuwen... *(gromt als een leeuw richting Ivan)* Grooààrh...! *(trekt hem bij z'n onderhemd mee)* ...en dan heb ik er eindelijk ene in huis. *(af met Ivan)***

DIR. BONTMAKERS: *(tot Torreke)* **En gij moogt nu aan mijn bureau gaan zitten om een nieuw contract te tekenen.**

TORREKE: *(zet zich aan het groot bureau, dan kort pijnkreetje)* **Aààh...!**

DIR. BONTMAKERS: **Wat is er nu weer...?**

(Torreke haalt nog een takje van onder z'n Schotse kilt tevoorschijn)

DIR. BONTMAKERS: *(wijst met een vinger op het contract)* **Dààr tekenen...! *(maar Torreke twijfelt te lang en droomt reeds weg)* Waarom tekent ge nu niet?**

TORREKE: Ik vraag me af hoe ge mijn sjamfoeterke het best in beeld gaat brengen...! **DOEK**